

GYVATĖS SĖKLA

Brangus Dieve, didis ir galingas Dieve, Kuris viską sukūrei Savo Dvasios jėga, ir atidavei Jėzų Kristų, Savo viengimį Sūnų, Kuris laisva valia mirė už mus nusidėjęlius, Teisusis už neteisiuosius, kad sutaikytų mus, gražinant į tą nuostabų bendravimą, kurį mes vėl turime su Dievu, kaip mus mokė palaimintame Žodyje, kad mes turėjome bendravimą su Juo dar prieš pasaulio sukūrimą: „Kai ryto žvaigždės dainavo kartu, ir Dievo sūnūs šūkavo iš džiaugsmo, dar prieš pasaulio sukūrimą“. Iš kur mes žinome, kad tai nebuvo tuo pačiu metu, kai buvo nužudytas Avinėlis; tuomet kai Dievas, Savo didžioje mintyse, matė mus, šūkaujancius ir besidžiaugiancius savo išgelbėjimu per Jėzų?

² Ir, ši vakarą, mes tik iš anksto nujaučiame, tą didžią Dievišką šlovę, kuri bus apreikšta Jo antrame Atėjime. Su visomis ligomis ir vargais bus baigta. Tuomet mes turėsime kūną, kaip Jo šlovingas kūnas, nes mes pamatysime Jį, koks Jis yra. Čia, kai mes žvelgiame į savo džiūstančias rankas, savo žilstančius plaukus, ir linkstančius pečius, mes suvokiame, kad mes esame mirtingi, ir traukiam link dulkių, į kurias dabar yra palenktos mūsų galvos, ir iš kurių mes atėjome. Bet, Viešpatie Dieve, tiesiog taip tikra, kaip, kad Tu esi Dievas, Tu pažadėjai, kad mes vėl būsime prikelti paskutinėmis dienomis, ir mes tikime tuo.

³ Šį vakarą mes iškilmingai, su tikėjimu stovime Tavo Buvime, drąsiai ateidami, nes Jėzus liepė mums tai daryti. Ne dėl gerų dalykų, kuriuos mes padarėme, nes mes nieko gero nepadarėme; bet mes ateiname nusizeminę, išpažindami, kad mes turime šį turimą iš Jo malonės, kuri buvo mums suteikta. Todėl, mes ateiname prašydami, kad Tu palaimintum mus, pateikiant Žodį šį vakarą. Nes parašyta, kad: „Žmogus gyvens ne vien duona, bet kiekvienu Žodžiu, išeinančiu iš Dievo lūpų“. Ir tegu Dievo lūpos kalba šį vakarą. Tegul išeina žodžiai, ir tegu Jie giliai įeina į mūsų, klausytojų, širdis, ir būna pripildyti Tavo Dvasia ir Tavo Būvimu. Nes mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

⁴ Šia—šiandien ir vakar, tiksliau, praeitą vakarą ir šiandien, mes kalbėjome tema, pirma, duodant antraštę „*Kodėl Mes ne Denominacija*“. Ir mes gana stipriai tai pasakėme, kodėl mes nesame denominacija, ir kodėl mes netikime denominacijomis. Kadangi, Biblijoje mes randame, kad denominacijos niekada nebuvo Dievo nustatytos; jas įvedė šėtonas; ir tai įrodyta Biblijoje. Ir kaip, per denominacijas, plinta paklydimas. Taigi, mes visa tai kalbame, kad pataisyti ir įvesti šią bažnyčią į bendravimą aplink palaimintą Dievo Žodį. Taigi, mūsų viltys nėra grindžiamos tuo, ką sako denominacija, ar ką sako bet kuris žmogus; jos pastatytos remiantis tuo, ką pasakė Viešpats Dievas.

Ir tai yra vienintelis būdas, kuriuo mes kada nors galime būti teisingai pataisyti.

⁵ Ir šį rytą, aš turėjau, mano manymu, penkis skirtingus įstatus, kurie išėjo per denominaciją, apie kuriuos Biblijoje visiškai nekalbama, prieš kuriuos lenkiasi protestantų bažnyčios, ir moko doktrinos: to paties dalyko, kurį pamokslauja sena prostitutė motina - katalikų bažnyčia, ir perėjo į protestantišką bažnyčią. Ir mes lenkiamės prieš tą patį, kuris visiškai prieštarauja bet kuriam Dievo Žodžiui.

⁶ Pirmą denominacinę bažnyčią, mes peržvelgėme tai šią popietę Nikėjos bažnyčia, Nikėjos tėvų istorijoje. Po apaštalų mirties, būtent tada pasirodė Nikėjos tėvai, ir jie gyvavo keletą metų. Pagaliau, po trijų šimtų dvidešimt penkių metų priėjo iki Nikėjos, Prancūzijoje, kur jie turėjo didįjį Nikėjos Pasitarimą. Ir jame jie sukūrė šias dogmas, kurias dabar turi katalikų bažnyčia, ir kurias taip pat perdavė protestantams.

⁷ Ir kaip aš ir kalbėjau šio ryto mokyme: „Kiekvienas iš šių bažnyčių periodų, iki pat to—to Tesalonikiečių bažnyčios periodo, penkiolika šimtų metų tamsaus amžiaus, ten nebuvo nė karto, kad Jis būtų pasakęs: „Tu tebeturi Mano Vardą““.

⁸ Ir toje kitoje pusėje, jie daugiau nebebuvo Kristuje, jie išėjo su denominaciniu vardu: „Katalikų, Liuteronų, Veslio, baptistų, presbiterionų, sekmininkų“, ir toliau.

⁹ Bet tiesiog prieš pačią periodo pabaigą, Jis pasakė: „Aš atvėriau prieš tave duris“. Suprantate? Ir tai yra periodas, kur mes tikime, kad mes esame jame tiesiog dabar, atvertų durų periodas, tarp paskutinio išėjimo iš Laodikėjos bažnyčios.

¹⁰ Ir yra lygiai trys šimtai dvidešimt penki metai iki Laodikėjos tarybos. Ir ten jie priėmė tas formas, kaip apšlakstymas, laistymas, ir netikras krikštas, netikra šventoji dvasia, ir visi tie kiti dalykai. Jie priėmė juos.

¹¹ Ir tuomet, kai Liuteris, būdamas kunigu, išėjo iš katalikų bažnyčios, ir su tuo atsinešė tuos dalykus. Ir iš ten išėjo Cvinglis, iš po Cvinglio išėjo Kalvinas, iš po Kalvino išėjo Veslis, o, ir toliau. Ir jie tiesiog toliau nešė tas dogmas. Ir kaip Dievas gali vesti Savo Bažnyčią, kai jie eina keliais, kurių Jis niekada net nepaskelbė jiems, kad ves juos?

¹² 2 Ir pamenate, Apreiškimo 17, mes randame „moterį“. Taigi šie žodžiai yra aiškūs. Jie yra parašyti Biblijoje, manau, kad aš galiu juos pasakyti. Joje pasakyta, kad ši moteris buvo „ištvirkėlė“. Tai reiškia, kad ji buvo blogai pagarsėjusi moteris; kad ji turėjo būti ištekėjusi už vyro, ir turėjo nesantuokinius santykius su pasauliu. Ir ji turėjo... Ji buvo „IŠTVIRKĖLIŲ MOTINA“, taigi ji turėjo dukterų. Ir mes tai pavaizdavome geografiškai, kad būnant... Ir, aš pats, matau tai Rašte, matau jos doktrinas ir viską kita, Aš tikiu, kad Viešpats tai puikiai išdėstė, kad tai negali būti niekas kitas, bet katalikų bažnyčia.

Tai vienintelis būdas, kaip tai gali būti. Ir ką ji pagimdė? Protestantų bažnyčias. Būtent, ji pagimdė.

¹³ Ir savo rankoje ji turėjo savo ištvirkavimų taure, ir ji davė ją žemės karaliams. Ir ji buvo valdytoja virš visos žemės, dvasiškai kalbant. Ir tai būtent taip. Čia nėra kitos. . .

¹⁴ Pažvelkite, galime grįžti pas Danielių, ir gauti atvaizdą. Pažvelkite į statulą: galva iš aukso – Babilono karalystė; varis . . . ar sidabras – Medų-Persija; varis – Aleksandras Didysis, ir taip toliau, Graikų karalystė; tuomet Romos imperija, rytų ir vakarų Roma – dvi kojos.

¹⁵ Ir atkreipkite dėmesį į šias dešimt karalysčių, kurios tiksliai atitinka tuos dešimt ragų, apie kuriuos mes kalbėjome šį rytą, kiekvienoje iš tų karalysčių, kurios turėjo iškilti, buvo geležis ir molis, sumaišyti kartu. Ir geležis atėjo nuo kojų, kas buvo Roma. Ir ten yra katalikybės ruoželis, įmaišytas į kiekvieną tautą, esančią po Dangumi, per katalikų bažnyčią. Tai visiškai teisinga. Ir jie niekur nesusimaišytų.

¹⁶ Ir jie susimaišo, tuokdamiesi su kitais. Biblijoje pasakyta, kad jie tai darys. Ir pažvelkite į juos šiandien. Jūsų berniukas draugauja su katalikų mergaite; ir kai jie ruošiasi tuoktis, jie turi pažadėti, kad jie auklės savo vaikus katalikais; suprantate, priešingai. Suprantate, tai, kad palaužti kito jėga.

¹⁷ Tačiau kas tai yra? Biblija teigia, kad visa tai – yra prostitutė. Taigi, ką jūs ruošiatės daryti? Teisingai. Ir kaip bus baudžiama už žmonių nuodėmes. . . Mes grįžome į Pakartotą Įstatymą, ir parodėme, kad nesantuokinis vaikas, pavainikis, negalėjo net įeiti į Viešpaties susirinkimą net iki keturioliktos kartos. Tai buvo pagal įstatymą. Ir Kristus atėjo padidinti įstatymą. Kiek tai daugiau dabar?

¹⁸ Ir kas nutinka tiems, kas yra šiandien su tomis nedidukėmis, žvitriomis mergaitėmis gatvėje, su jaunomis moterimis, traukiančiomis cigaretes, ir devinčias šortus, kerpančias plaukus, ir taip toliau? Kame reikalas? Tai todėl, kad jų mamytė taip elgėsi. Tai bausmė už nedorybę iš vienos kartos į kitą. Štai kas tai yra. Ir ką mes turime? Mes priėjome tokią vietą, kur tiesiog niekas kitas, kaip tik bjaurios nuodėmės sankaupa.

¹⁹ Štai kodėl Dievas iškėlė ten Rusiją su atominė bomba, kad nušluotų ją, kaip buvo priešvaniniais laikais, kai Jis užleido debesis. Žinoma, Jis padarė. Ir Biblijoje taip sakoma. Rusija, ateistinė šalis, kokia ji yra, ateistinė, veikia tiesiog visiškai tiksliai, Visagalio Dievo rankose. Tiesiog kaip karalius Nebukadnecaras turėjo sunaikinti Izraelį, kadangi jie nesugebėjo vaikščioti su Dievu, Rusija tiesiog kyla, prieš Katalikų bažnyčią kad „atkeršytų už šventuosius“, už šventųjų kraują, kurį ji praliejo. Taip pasakyta Biblijoje. Viskas bus sunaikinta.

20 Taigi pažvelkite čia, jei jų motina jaunystėje dainavo chore, ir jų senelė, ir jos motina buvo žvitra mergina, kas ji yra šiandien? Rokenrolo striptizo šokėja. Kokie bus jos vaikai?

Ir jūs klausiate: „Ar Dievas daro tai?“ Taip, pone.

21 Dievas baudžia vaikų neteisybę, toje kartoje, net iki keturioliktos kartos. Ir jeigu Kristus atėjo padidinti to, mes pasakytume: „Iki šimtosios kartos, ar penki šimtosios kartos“. Na, Jis pasakė: „Tuos senolius, jūs girdėjote juos sakant, tuos iš senų laikų: ‚Nežudyk‘. Aš sakau: ‚Jūs, kuris, be priežasties pykstate ant savo brolio, jau yra nužudęs‘. Jūs girdėjote juos sakant, tuos iš senų laikų: ‚Nesvetimauk‘. Bet Aš jums sakau, kad kas žiūri į moterį jos geisdama, jau svetimavo su ja“. Jis padarė tai. . . Kas yra „*padidinti*“? „Padaryti daug kartų didesniu“. Ir jeigu po įstatymu tai buvo iki keturioliktos kartos, tai kiek tas pats dalykas užtruks šiandien?

22 Ir jauni vyrai, ir vidutinio amžiaus vyrai, ir vedę vyrai daugiau neturi jokios pagarbos savo santuokiniams įžadams. Na, jie tiesiog ima moterį, ir gyvena su ja bet kur, ir tiesiog kaip įprasti šunys. Šunys turi daugiau pagarbos ir geresnę moralę, nei kai kurie žmonės. Ir aš žinau, kad tai labai stipriai pasakyta, bet tai teisinga.

23 Kodėl? Ir bažnyčios eina tiesiog toliau, ir nieko apie tai nesako. Kodėl? Jie elgiasi tiesiog lygiai taip, kaip jų mamytė. Bažnyčios paveldi tai. Kadangi, bažnyčia ir ši protestantiška bažnyčia, išėjo iš katalikų bažnyčios, protestantai baudžiami už katalikų bažnyčios nuodėmes. Neabejotinai, tai yra, taigi puodas negali sakyti, kad katilas „juodas“. Tai tikra tiesa.

24 Taigi mes sužinome, ir Rašte, mes sužinome. . . Ir šį vakarą aš nemačiau čia ant stalo nei vieno raštelio. Aš pasakiau: „Parodykite man nors vieną vietą, kur Dievas kada įsteigė denominaciją. Parodykite man nors vieną vietą, kur Dievas kada pastatė moterį pamokslauti. Parodykite man nors vieną vietą, kur Dievas kada įvedė pašlakstymą. Parodykite man nors vieną vietą, kur Dievas kada įvedė apiejimą. Parodykite man nors vieną vietą, kur Dievas kada nors ką nors krikštijo ‚Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios‘ vardu. Raskite tuos dalykus“. Ir, taigi mes pastoviai tai darome. Tai tiesiog pačioje bažnyčioje.

25 Taigi, aš jums sakiau: „Na ar, priežastis, dėl kurios mes negalime būti baptistai, kadangi mes tikime, jog reikia juos krikštytis į Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardą. Nė vienas, visoje Biblijoje, nebuvo pakrikštytas kitokiu būdu. Jūs parodykite man nors vieną vietą, kur nors vienas žmogus buvo krikštytas ‚Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios‘ vardu, Aš pakelsiu savo rankas ir pasakysiu, kad aš esu netikras pranašas“.

26 „Ir jeigu Biblijoje sakoma, kad jūs turite būti ‚pakrikštytas Jėzaus Kristaus Vardu‘, tai reiškia, kad jūs taip ir turite daryti. Paulius paliepė jiems vėl krikštytis. Nesvarbu kaip jie buvo

pakrikštyti, jie turėjo ateiti, ir būti vėl pakrikštytais. Jie buvo pakrikštyti to paties žmogaus, kuris pakrikštijo Jėzų Kristų; Jono Krikštytojo. Jis pasakė: „Tai daugiau netinka. Jūs turite ateiti, vėl pasikrikštyti“. Ir jie turėjo tai padaryti, prieš tai, kai jie gavo Šventąją Dvasią. Tai buvo Dievo programa“.

²⁷ Šį vakarą, aš galbūt paimsiu tai šiek tiek giliau. Kodėl? Jėzus laikosi Savo Žodžio. Ar jūs tikite tuo? Taigi, beveik visi iš jūsų, buvote čia šį rytą, bet aš noriu pateikti šiek tiek daugiau.

²⁸ Kodėl Paulius pal- . . . paliepė po to, kai tai buvo padaryta? Paulius pasakė: „Net jei Angelas iš Dangaus ateitų ir pamokslautų ką nors kitą, tebūna jis prakeiktas“.

²⁹ Taigi, jūs sakote: „Mes turime tai naujoje Šviesoje“. Ne, jūs neturite. Tai, su kuo šėtonas atėjo pas Ievą, su kažkokia nauja Šviesa. Jums nereikia naujos Šviesos, Jums reikia vaikščioti Šviesoje, kurią Dievas jau pasiuntė čia, štai ir viskas.

³⁰ Dabar, stebėkite tai, kaip paprasta. Kai jie nusileido nuo Atsimainymo kalno, Jėzus pasakė, Savo mokiniams: „Kuo žmonės mane, Žmogaus Sūnų, laiko?“

„Vieni sako, kad Tu esi Mozė ar Elijas, kiti - pranašas“.

Jis paklausė: „O kuo jūs mane laikote?“

³¹ Jis pasakė, Petras pasakė: „Tu esi Kristus, gyvojo Dievo Sūnus“.

³² Jis pasakė: „Palaimintas tu, Simonai, Jonos sūnau; nes ne kūnas ir kraujas tau tai apreiškė“. Suprantate, tai neateina per seminarijas. Tai neateina per denominacijas. „Kūnas ir kraujas tau to neapreiškė. Jūs niekada neišmoksitate to jokioje teologijos mokykloje. Bet Mano Tėvas, kuris yra Danguje, tau tai apreiškė. Ir ant šios uolos Aš pastatysiu Savo Bažnyčią; ir pragaro vartai jos nenugalės“, dvasinis apreiškimas to, Kas Jis yra.

³³ Atkreipkite dėmesį: „Ir Aš sakau, kad tu esi Petras. Ir Aš tau duosiu Karalystės raktus. Ir ką tu suriši žemėje, Aš surišiu tai Danguje; ką tu atriši žemėje, Aš atrišiu tai danguje“. Taigi, Jis turėjo laikyti Savo Žodžio, arba Jis nebūtų Dievu. Taigi, ir kai Jis tai padarė, po kelių dienų, Jis buvo nukryžiuotas, prisikėlė, ir pakilo į Dangų, ir Petras Sekminių dieną atvėrė Evangeliją. Ar jis tai padarė? Jis, žinoma, jis padarė. Dabar žiūrėkite, kai jis . . .

³⁴ Jie visi šaipėsi iš jų, kadangi jie buvo pripildyti Dvasios. Jie buvo vadinami „eretikais, šventais velenėliais“, ar panašiais vardais. Ir jie netgi juokėsi, ir sakė: „Šie prisigėrė jauno vyno“.

³⁵ Ir Petras, stovėdamas tarp jų, pakėlė savo balsą, ir jis pasakė: „Vyrai ir broliai, išgirskite mano balsą. Išgirskite mano žodžius ir paklauskite manęs. Šitie nėra, kaip jūs manote, prisigėrę; juk dabar vos trečia valanda dienos. Bet čia yra tai, kas buvo pasakyta per pranašą Joelį: „Ir paskutinėmis dienomis įvyks tai, kad Aš išliesiu Savo Dvasią“, ir ką Jis darys, tą dieną, Savo sūnams, ir Savo dukterims, ir Savo tarnaitėms, ir taip toliau“.

³⁶ Ir kai tik jie išiklausė į tai, tie žodžiai vėrė jiems širdį. Nes, jie klausėsi žmogaus, kuris nežinojo savo ABC, tačiau jie negalėjo neatkreipti į jį dėmesio, žinodami, kad jis turi Kažką savo viduje, kas liepsnojo jame - Šventąją Dvasią. Sustabdyti jį? Na, tai būtų kaip bandyti užgesinti ugnį sausame pastate, vėjuotą dieną. Jūs negalėtumėte to padaryti. Jis buvo pripildytas Šventosios Dvasios. Ir ką jis dabar daro?

³⁷ Jie paklausė: „Na, vyrai broliai, ką mums daryti, kad būtume išgelbėti?“

³⁸ Dabar atidžiai stebėk, Petrai, tu turi Karalystės raktus. Suprantate?

³⁹ Taigi, kai Jėzus prisikėlė trečią dieną, Jis neturėjo Dangaus Karalystės raktų. Ar žinojote tai? Jis pasakė: „Aš turiu mirties ir pragaro raktus“, bet ne nuo Karalystės, nes jie buvo atiduoti Petrai.

⁴⁰ Taigi Jis pasakė: „Petrai, ką tu atriši žemėje, tą Aš atrišiu Danguje. Ką tu suriši žemėje, tą Aš surišiu Danguje“.

⁴¹ Taigi, štai jis stovi su raktais, kad atrakintų šį palaimintą dalyką pasauliui. Ir štai jis turi savo rankoje raktus. Ir jie klausia: „Ką mums daryti, kad būtume išgelbėti?“ Taigi, nesvarbu ką šis apaštalas belieptų daryti, Dievas turi tai pripažinti Danguje, jei Jis davė jam tokią valdžią.

⁴² Taigi, Petras pasakė: „Atgailaukite, kiekvienas iš jūsų, ir būkite pakrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu, jūsų nuodėmių atleidimui, ir jūs gausite Šventosios Dvasios dovaną“. Ar taip? Ir dėl šios priežasties raktai pasisuko Danguje - jokių kitu vardu, jokių kitu būdu, jokia kita—jokia kita forma. Jie pašukti žemėje, ir jie pasukti Danguje, arba Jėzus neištesėjo savo Žodžio Petrai. Ir visose vietose Biblijoje, jie buvo krikštijami, po to, jie buvo krikštijami Jėzaus Kristaus Vardu. Ir tie, kurie buvo prieš tai pakrikštyti, turėjo ateiti ir vėl būti pakrikštytais Jėzaus Kristaus Vardu, kad gautų Šventąją Dvasią. Tai yra teisinga. Tai vis dar veikia taip pat.

⁴³ Taigi, jeigu mes mokome krikšto „Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios“ vardu - tai netikra pranašystė. Taigi, aš nenoriu jūsų užgauti, bet aš turiu tai pasakyti, kad ši bažnyčia tai žinotų. Mes nesame čia krūvelė neraštingų pakvaišėlių; mes žinome, kur mes stovime Dievo Žodyje. Suprantate, mes žinome. Aš metu iššūkį bet kuriam, kad parodytų man nors vieną vietą, kur kas nors buvo pakrikštytas „Tėvo, Sūnaus, Šventosios Dvasios“ vardu. Taigi ar jūs klausysitės netikros pranašystės ar Tiesos? Ištikrite Raštus. Tai jūsų reikalas.

⁴⁴ Parodykite man, kur nors vienas asmuo Biblijoje, kur bažnyčia kada nors buvo įsteigta kaip denominacija, Biblijoje. Parodykite man Biblijoje, kur jie kada nors paskyrė moterį, kad pamokslautų. Parodykite man Biblijoje, kur yra visi šie dalykai, apie kuriuos mes kalbėjome, kada nors buvo įsteigti

Biblijoje. Jų ten nėra. Pasakykite man vieną vietą. Jūs einate į denominaciją . . .

⁴⁵ Na, kai iškilo metodistai, jie pamokslavo pašventinimą. Tai gerai. Bet, kai jie tai padarė, jie sukūrė denominaciją, ir tuo baigėsi. Štai kodėl Biblijoje pasakya: „Tu turi vardą“.

Jūs sakote: „Aš esu krikščionis“.

„Na, kokiai denominacijai jūs priklausote?“

⁴⁶ Jūs sakote: „Metodistų“, na, tuomet jūs esate prostitutė. „Aš esu baptistas“, - prostitutė. „Sekmininkas“, - jūs esate prostitutė. Jūs priklausote tai bažnyčiai.

⁴⁷ Jūs turėtumėte priklausyti Kristui. Nėra jokio reikalo sakyti: „Metodistas“, „Baptistas“. Jeigu jūs esate krikščionis, jūs esate krikščionis širdyje.

⁴⁸ Kiekviena iš šių denominacijų gali pagimdyti vaikus, Dievo vaikus, teisingai. Bet jeigu jūs galvojate, kad pateksite į Dangų tik todėl, kad jūs esate metodistas ar baptistas - jūs klystate. Ir dėl tos priežasties mes laikomės atokiai nuo to.

Kodėl baptistai negali pamatyti?

⁴⁹ Aš paklausiau čia vieno metodisto, rašančio disertaciją, tiesiog rašė prieš kurį laiką. Jis pasakė: „Mes prieš tave turime tik vieną dalyką - tu šlaistaisi tarp sekmininkų“.

Aš paklausiau: „Kas tie ‚mes‘?“

„Mes, metodistai“.

⁵⁰ Aš pasakiau: „Na, aš pasakysiu jums, ką aš padarysiu. Aš atvyksiu į jūsų miestą ir jūs leisite metodistams paremti tai.

„O, - pasakė, - žinoma, mes negalime to daryti“.

⁵¹ Aš pasakiau: „Tai ką aš ir galvojau. Aš pasilieku su sekmininkais, nes sekmininkas tiki tuo. Teisingai. Jie susirenka aplink tai. Jie yra tie, kurie gauna iš to naudą“.

⁵² Kiek iš jūsų skaitė tą straipsnį žurnale „*Gyvenimas*“, visai neseniai, apie sekmininkų bažnyčią? Tai vienas didžiausių mūsų laikų fenomenų. Per vienus metus pas juos daugiau įtikėjusių, nei pas visas kitas kartu paėmus bažnyčias. Kodėl? Net ir jų klaidose, Dievas veda juos toliau, kadangi jie tiki Tiesa ir žygiuoja su Ja toliau. Tai yra Tiesa.

⁵³ Bet ką mes dabar darome? Suprantate? Štai kodėl mes ne denominacija. Ir be abejo, kaip sekmininkai išreiškia . . .

⁵⁴ Ir grįžtant atgal, kai Šventoji Dvasia pirmą kartą išsiliejo ant sekmininkų bažnyčios, prieš keturiasdešimt metų, ir jie pradėjo kalbėti kalbomis, viena iš dovanų. Tai pati mažiausia iš dovanų. Tai pati mažiausia dovana, pagal Šventą Paulių - kalbėjimas kalbomis. Ir iš karto, kai tai nužengė, „O, - jie sako, - mes gavome Ją“, ir jie sukūrė denominaciją, Generalinę Tarybą, kuri dabar yra Dievo Asamblėjos. „O, niekas Jos negavo, nebent jūs kalbate

kalbomis“, ir Dievas tiesiog pasitraukė nuo jų, ir leido jiems ten sėdėti. Žinoma. Taip, pone.

⁵⁵ Kartu atėjo vienybininkai, ir sužinojo apie krikštą Jėzaus Vardu. Jie pasakė: „O, mes Ją gavome“, - jie organizavosi. Ką jie padarė? Dievas tiesiog iš karto pasitraukė ir paliko juos ten sėdėti.

Tai yra dėl: „Kas tik panorės, leiskite jam ateiti“.

⁵⁶ Matote, vienybininkai negali bendrauti su Asamblėjomis. Asamblėjos negali bendrauti su vienybininkais. Aš kalbėjausi su kai kuriais iš geriausių vyrų, kuriuos jie turi, ponu Gosu ir daktaru Pope, ir su daugeliu. Vyrų, kurie yra didys vyrų. . . Aš sėdėjau su jais. Aš paklausiau: „Kaip galite jūs, kaip mokslininkas, mokyti apie pirminį įrodymą?“

⁵⁷ „Na, - pasakė, - broli Branhamai“, vienas, du at trys iš jų, buvo tikrai sąžiningi, pasakė: „mes žinome, kad tai neteisinga, bet ką mes galime padaryti? Jeigu mes ką nors pasakysime apie tai dabar, na, tai nutrauks visą programą“. Žinoma, ir jūs daugiau nebebūsate vyskupu, generaliniu prižiūrėtoju. Toks yra sumanymas.

⁵⁸ Broli, aš geriau turėsiu nedidelę misiją ant kampo, ar pamokslausiu po pušimi, ir turėsiu Tiesą, žinoma, ir žinosiu, kad jūs sakote Tiesą. Žmogus nori Tiesos. Ir jūs, kaip krikščionys, esate įpareigoti nešti liudijimą apie Tiesą. Dievas laikys jus atsakingu už tai.

⁵⁹ Tuomet, dėl šių dalykų, jeigu jūs nebuvote pakrikštytas Jėzaus Kristaus Vardu, ir nepadarėte visų šių dalykų, ir negavote Šventosios Dvasios. . .

⁶⁰ Jūs pasakysite: „O, aš kalbėjau kalbomis“. Tai nereiškia, kad jūs gavote Šventąją Dvasią.

⁶¹ Aš mačiau, kaip raganos, burtininkai, demonai ir visi kiti kalba kalbomis. Žinoma. Jie neturi Šventosios Dvasios, ir jūs tai žinote. Geria kraują iš žmogaus kaukolės, ir šoka, ir šaukiasi šėtono, ir kalba kalbomis. Žinoma. Jie neturi Šventosios Dvasios.

⁶² Taigi, kadangi jūs kalbėjote kalbomis, tai nereiškia, kad jūs Ją gavote. Vienintelis būdas, kaip jūs žinote, kad gavote Ją, tai kai jūsų dvasia liudija apie Jo Dvasią, ir jus lydi Dvasios vaisiai: meilė, tikėjimas, džiaugsmas, ramybė, didelė kantrybė, gerumas, nuolankumas, švelnumas. Štai kada jūs žinote, kad gavote Šventąją Dvasią. Ji pati liudija apie Save.

⁶³ Na, kai jūs bandote remtis tuo, kadangi jūs priklausote Asamblėjoms, ar baptistams, ar sekmininkams, ar jūs matote ką jūs darote? Jūs priimate prostitutės vardą. Būtent taip. Išeikite iš to. Pasitraukite nuo to. Aš neturiu omenyje iš jūsų bažnyčios ar ko nors; darykite ką jūs norite daryti dėl to. Bet nustokite remtis į tai: „O, aš esu presbiterionas. Mes netikime stebuklų dienomis“. O kodėl jūs tuo netikite? Juk Biblija to moko. „O, aš priklausau

Kristaus bažnyčiai. Ten kalba, kad stebuklų dienos praėjo“. Jie yra netikri pranašai.

⁶⁴ Aš galiu parodyti jums, kur Jėzus Kristus davė bažnyčiai Jėgą gydyti ligonius, ir prikelti mirusiuosius, ir išvarinėti piktašias dvasias. Aš metu iššūkį bet kuriam žmogui, kad man parodytų Rašto vietą Biblijoje, kur Jis patraukė tai nuo Bažnyčios. Kas patraukė tai? Jūsų pačių dogma, tiksliai, ne Dievo Žodis. Šventoji Dvasia ir toliau daro darbą, tęsia tiesiog taip pat, ir Ji darys amžinai.

⁶⁵ Štai kodėl mes ne denominacija, „Turintys dievotumo pavidalą, o atsidantys Jėgos; nuo tokių pasitrauk“. Mes netikime tuo.

⁶⁶ Taigi, kaip visa tai prasidėjo? Mums dabar teks paskubėti ir prieiti prie to kaip galima greičiau, kaipgi visa tai prasidėjo. Taigi, mes turime daug Rašto vietų surašytų čia, apie Šventąją Dvasią.

⁶⁷ Ir kitas dalykas, mes pateikėme iššūkį praeitą vakarą, apie „šventųjų atkaklumą“, ne tuo būdu, kaip tuo tiki baptistai. Ne, pone. Aš įsitikinęs, kad skiriasi nuo baptistų ir jų idėjos, jų kalvinizmo teorijos. Aš tikrai nesutinku su presbiterionais. Aš tikrai nesutinku su metodistais, dėl jų armijietiškos doktrinos. Taip, pone. Tačiau jie abu turi tiesą, bet jūs turite sugrįžti Čia, kur yra Tiesa. Bet kai jūs išbėgate ten, jūs lekiate kaip patrakęs su tuo. Žinoma.

⁶⁸ Ateina baptistai, pakrikštija pora štai čia, panardinant; ir pamokslininkas juos pakrikštija, devyni iš dešimties rūko cigaretes, grįžę, išeina ir stovi ten, žaidžia kortomis, sukčiauja, visą naktį, siaučia, ir nedori verslo sandoriai; ir visos moterys čia dėvi šortus, laksto gatvėse, ir kerpa savo plaukus, ir—ir rūko, kalba, ir nedideli rankdarbių vakarėliai, ir kalba nešvarius juokelius. Jūs vadinatė tai krikščionybe? Ir jūs galvojate, kad turite Amžiną saugumą? Jūs, elgdamiesi taip, einate į pragarą. Jūs jokiū būdu nesidžiaugsite Danguje. Žinoma ne. Tai ne Amžinas saugumas.

Bet kai žmogus gimsta iš naujo, iš Šventosios Dvasios. . .

⁶⁹ Ir jūs, sekmininkai, kadangi jūs šokinėjate aukštyn ir žemyn, kalbate kalbomis, lakstote pirmyn ir atgal praėjimuose, tai nereiškia, kad jūs turite Amžiną saugumą. Niekada to net negalvokite. Ne, pone. Tai tikrai nėra. Kadangi, jūs tai žinote, jūsų pačių—jūsų pačių gyvenimas patvirtina, rodo, kad jūs nesate tvarkoje prieš Dievą. Teisingai. Su jumis netvarkoje. Tai dar ne Amžinasis saugumas.

⁷⁰ Bet aš noriu jūsų kai ko paklausti. Ar yra Amžinas saugumas? Biblijoje taip sakoma. Biblijoje pasakyta, kad mūsų vardai buvo užrašyti Avinėlio Gyvenimo Knygoje dar prieš pasaulio sukūrimą.

71 Kaip aš pasakiau ši rytą, aš vėl tai pakartoju. Žmogus, kuris parašė dainą: „Ši vakarą Šlovėje buvo užrašytas naujas vardas, ir tai mano“, jo idėja buvo gera, bet jis buvo neteisus, pagal Raštą. Jūsų vardas nebuvo įrašytas tą vakarą, kai jūs buvote išgelbėtas.

72 Jūsų vardas, pagal Bibliją, pagal Apreiškimo 13, 17 ir taip toliau, „buvo ten užrašytas dar prieš atsirandant pasauliui; ir Jėzus Kristus buvo užmuštas prieš pasaulio sukūrimą“.

73 Kaip gali Dievas, Kuris yra beribis, kaip gali beribis Dievas, žinantis pabaigą nuo pradžios, kaipgi Jis galėtų kada nors leisti nuodėmei ateiti į žemėje, jei tam nebūtų priežasties?

74 Tiesiog dabar pakartokime kai kuriuos dalykus, kuriuos mes kalbėjome. Kas buvo pirmas, Gelbėtojas ar nusidėjėlis? [Kazkas susirinkime sako: „Gelbėtojas“—Red.] Gelbėtojas, žinoma. Kuris yra galingesnis, Gelbėtojas ar nusidėjėlis? Jeigu Gelbėtojas gali patraukti nuodėmę - Jis yra galingesnis. Na, kodėl Jis išviso prileido nuodėmę pačioje pradžioje? Kad parodytų, jog Jis buvo Gelbėtojas. Kuris yra galingesnis, gydytojas ar liga? Gydytojas. Tuomet, kodėl Jis leido užėti ligoms? Kad parodytų, jog Jis buvo gydytojas. Aš tiesiog dabar jaučiuosi religingas. Taip, pone. O, tai bent! Tai yra Jo atributai.

75 Štai kodėl Jis daleidžia, kad ateitų sunkumai. Štai kodėl Jis daleidžia, kad ateitų sielvaršas, kad parodytų, jog Jis yra džiaugsmas. Žinoma, taip yra. Štai kodėl mes turime naktį - parodyti, kad yra diena. Štai kodėl mes turime susierzinimą, kad parodyti, jog yra ramybė. Žinoma, yra už ir prieš. O, Jis yra nuostabus.

76 Taigi, kaip viskas prasidėjo? Mes pereisime iš kart prie šito, kaip galima greičiau, kad aš neužlaikyčiau jūsų visą vakarą. Taigi, turi būti visų dalykų pradžia.

77 Ir aš noriu jūsų kai ko paklausti. Taigi, tai galbūt... Jūs tiesiog įsidėkite tai į liemenės kišenę. Jums nereikia to patiekti su įprastu patiekalu. Bet paklauskite šito.

78 Jeigu jūs esate Amžinas kūrinys, tuomet jūs niekada neturėjote pradžios, ar niekada neturėsite pabaigos. Nes, „Amžinas“ ateina iš žodžio „kas neturi nei pradžios, nei pabaigos“.

79 Ar jūs prisimenate tai? Aš kalbėjau, ši rytą, apie tai, kaip Melchizedekas, kai jis sutiko Abrahama, grįžtantį nugalėjus karalius. Ir Biblijoje pasakyta, Hebrajams 7, kad—kad: „Levis užmokėjo dešimtinę Melchizedekui, kai jis dar buvo savo tėvo Abrahamo strėnose“. Abrahamui gimė Izaokas; Izaokui gimė Jokūbas, Jokūbui gimė Levis. Tai buvo tėvas, senelis, ir prosenelis. Ir kol Levis buvo savo prosenelio strėnose, Biblija įskaito jam dešimtinės mokestį Melchizedekui. Kalbant apie Amžinybę! Tai bent, tai bent! Jis niekada nepasakė: „Jis padarė

tai provaizdyje; jis potencialiai padarė tai“. Biblijoje pasakyta: „Jis sumokėjo dešimtinę“. Amen.

⁸⁰ Tuomet, jeigu mes atename per teisingą sėklą, kai Paulius pamokslavo Evangeliją - aš buvau ten ir jūs buvote ten. Mes įeisime į tai, tiesiog po minutėlės, pasinersime į tai iki pat ausų. Atkreipkite dėmesį, tai ką Raštas teigia mums, netgi sugrįžo atgal.

⁸¹ Tik pagalvokite! Levis; tuomet Jokūbas, jo tėvas; tuomet Izaokas, jo tėvas; tuomet Abrahamas, jo tėvas; jo prosenelis. Kai Levis buvo savo prosenelio strėnose, jis užmokėjo dešimtinę Melchizedekui.

⁸² Aš noriu jūsų paklausti. Kas tai yra, Jobo 27 . . . 38, kai Jis paklausė: „Kur buvai tu, kai Aš dėjau žemės pamatus? Kai kartu giedodo ryto žvaigždės, ir šaukė iš džiaugsmo Dievo sūnūs?“ Kas buvo tie Dievo sūnūs, kurie šūkavo iš džiaugsmo? Jėzus jiems pasakė, kad: „Aš džiaugiasi su jumis prieš pasaulio sukūrimą“. Mes nesame laiko kūriniai. Mes esame Amžinybės kūriniai.

⁸³ „Nė vienas žmogus negali ateiti pas Mane, jeigu Mano Tėvas nepritrauks jo. Ir visi, kurie ateina pas Mane, Aš duosiu jiems Amžiną Gyvenimą, ir prikelsiu juos paskutinėmis dienomis. Niekas negali jų išplėsti iš Mano Tėvo rankos, Kuris davė juos Man“. Kaip jūs galite pasimesti?

⁸⁴ Suprantate, jūs esate išsigandę. Jūs bijote. Jūs blaškotės čia. Ir tai vienas iš geriausių įrodymų, pasaulyje, kad jūs dar niekur nebuvote. Teisingai. Kaipgi Dievas gali išgelbėti jus, jeigu Jis . . .

⁸⁵ Kiek, esančių šioje bažnyčioje pakeltų savo rankas, ir tiki, kad Dievas yra beribis? Jūs žinote, ką reiškia žodis „beribis“? Tai tiesiog puiku. Beribis, jūs negalite—jūs negalite paaiškinti žodžio „beribis“.

⁸⁶ Jūs kada nors bandėte nustatyti savo fotoaparataž iki begalybės? Na, tai reiškia - nuo to laiko. Gerai. Nėra jokio būdo jį toliau nustatyti.

⁸⁷ Na, toks yra Dievas. Jis yra beribis. Ir jeigu Jis beribis, tai nėra vabalo, nėra musės, blusos, uodo, nėra tokio tarakono, nieko, kas kada buvo žemėje, ar kada bus, ko Dievas nebūtų žinojęs dar prieš pasaulio sukūrimą. Čia yra tam tikra begalybės samprata.

⁸⁸ Na, tuomet, beribis Dievas, Kuris jus išgelbėja čia, žinodamas, kad sekančią savaitę Jis praras jus, ar sekantį mėnesį, ar sekančiais metais, na, Jis sužlugdo patį Savo tikslą. Jis negali jūsų prarasti. „Tas, kas klauso Mano Žodžių, ir tiki Tuo, kuris Mane siuntė, turi amžiną Gyvenimą ir niekada nepateks į Teismą, bet jau perėjo iš mirties į Gyvenimą“. Tai neįmanoma. Jūs daugiau ne . . .

⁸⁹ „Tas, kuris gimė iš Dievo nedaro nuodėmės; nes Dievo sėkla pasilieka jame, ir jis negali nusidėti“. Kaip jis gali nusidėti, kai dėl jo yra paaukota auka už nuodėmę?

⁹⁰ Kaip aš galiu sirgti, kai aš esu visiškai sveikas? Kaip aš galiu būti aklas, kai aš matau? O, tai bent! Kaip aš galiu būti pastate ir už pastato tuo pačiu metu? Kaip aš galiu būti girtas ir blaivus tuo pačiu metu? Jūs negalite to padaryti.

⁹¹ Ir kai jūs esate išgelbėtas, jūs esate po Išpirkimu, ir jūsų nuodėmės jums neišskaitomos. Argi Dovydas nepasakė: „Palaimintas žmogus, kuriam Dievas neišskaitys nuodėmės, ir taip pat neprisimins jos“? Dievas neiškaito nuodėmės Savo kūriniui. Tai stipru. Tai jums ne atskiestas pienas. Bet tai yra Biblija. Dievas neišskaitys nuodėmės teisiamam.

⁹² „Dievas,“ - iš Savo malonės, per išankstinį numatymą, - „nenori, kad kas nors pražūtų, bet kad visi atgailautų“. Tačiau būdamas beribis, ir žinodamas, kas ateis, ir kas neateis, Jis galėjo iš anksto numatyti, kad viskas veiktų pagal Jo valią. Jeigu Jis to nepadarė, kodėl Jis nuo pradžios prileido nuodėmę? Kai Jis buvo Gelbėtojas. . . Jeigu niekada nebūtų buvęs nusidėjėlio, tai Jis niekada nebūtų buvęs Gelbėtoju; atributas, tai kas buvo Jame, nebūtų galėjęs pasireikšti.

⁹³ Kaip Jis iš viso tapo gydytoju? Kaip Jis iš viso tapo gydytoju? Kadangi Jis prileido ligą, kad parodytų, jog Jis yra gydytojas. Jis buvo gydytojas. Kaip jūs kada nors būtumėte. . . Kaip Jis kada nors būtų žinomas? Kaip kada nors būtų suveikęs Jo atributas? Kaip Jis kada nors galėjo būti gydytoju, jeigu niekada nebuvo ligos? Jis turėjo daleisti ligą.

⁹⁴ Nenuostabu, kad Paulius pasakė, Romiečiams 8: „Neprotingas žmogau, kas gali pasakyti Puodžiui, ką su tuo daryti; kas, kai molis pakilo ir sako: „Kodėl tu darai mane tokiau?“ Argi Jis neiškėlė faraono su tuo pačiu tikslu, kad Jis parodytų Savo šlovę Egipte? Jis užkietina ką Jis nori, ir išteisina kurį Jis nori. Tai ne nuo to, kuris nori, ar kuris bėga, bet tai Dievas, kuris parodo malonę“.

⁹⁵ Taigi, jūs neturėjote nieko bendro su tuo. Jūs apskritai nei prie ko. Jeigu tai malonė, jeigu tai nepelnyta dovana, vadinasi, jūs čia visai nieko dėti. Dievas davė jums tai, ir tai yra Dievo valia. Tai yra tas dalykas, kurį Dievas dėl jūsų iš anksto numatė.

⁹⁶ Biblijoje pasakyta, kad mes buvome „iš anksto paskirti sūnūs išsūnijimui, Dievo sūnūs, prieš pasaulio sukūrimą“. Tuomet, kai Dievas užmušė Avinėlį, Savo mintyse, prieš pasaulio sukūrimą, kad išreikštų Savo atributus, kuo Jis buvo; kai Avinėlis buvo nužudytas, mes buvo užmušti su Juo. Kai Avinėlio Kraujas buvo laikomas Jo Paties prote, grįžtant ten prieš pasaulio sukūrimą, mano ir jūsų vardai buvo užrašyti Knygoje jau tada - viskas Jo didžiame mąstyme.

⁹⁷ Jis yra beribis. Jeigu jis nėra beribis, kodėl Jis tai prileido? Kuris yra stipresnis (kaip aš sakiau,) Gelbėtojas ar nusidėjėlis? Kuris turi daugiau jėgos? Tuomet, stipriausias turėjo prileisti silpnesnį, ir Jis daro tai tik dėl Savo šlovės. Kai Jis sukūrė Liuciferį, Jis žinojo, kad jis taps šėtonu. Jis turėjo prileisti tai, kad parodytų, jog Jis buvo Gelbėtojas, Kristus. Jis turėjo prileisti, kad tai įvyktų tokiu būdu.

⁹⁸ Taigi, ar Biblijoje nesakoma, kad: „Mylintiems Dievą, visas išeina į gerą?“ Taigi, ko jūs bijote?

Leisk mums būti priekyje ir dirbti,
Visa širdimi bet kokioje kovoje.
Nebūti kaip bežadis varomas galvijos, kuri
reikia maldauti ir įkalbinėti!
Būti didvyriu!

⁹⁹ Man tai patinka. Būk tvirtas! Nedidelis eilėraštis, kuris man labai padėdavo, kai aš buvau vaikas, sakoma kažkaip taip:

Buvo kilnus romėnas,
Romos imperatoriaus dienomis;
Kuris išgirdo bailio aimaną,
priešais pilį, sakant:
„O, tokioje eglėje yra saugu,
Niekas negalės jos pajudinti“.
„O, ne, - pasakė karžygys,
- aš surasiu būdą, ir užimsiu ją“.

¹⁰⁰ Štai taip. Teisingai. Jei ši Biblija moko, kad Jėzus Kristus yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. . . Tai nebuvo lengva, kai aš išėjau tą dieną iš šios bažnyčios, ir visi man kalbėjo, kad įvyks *tai*, ir įvyks *tai*. „Tu būsi laikomas fanatiku, įmestu į kalėjimą, ir visa sveikatos asociacija eis prieš tave“. Bet Dievas liepė tai daryti. Biblijoje pasakyta, kad Jis buvo. Ir dabar prabudimo ugnis dega kiekvienoje tautoje esančioje po Dangumi. Kodėl? Būk tvirtas tame.

Kaip jūs stengiatės padaryti savo darbą
kiekvieną dieną?
Ar jūs bijotės darbo, kuriį jūs surandate?
Ar galite būti tvirtas prieš darbą, laukiantį
priekyje?
Ar jūs pavargote, ir tuščia galvoje? (Man tai
nepatinka.)
Ar jūs galite būti tvirtas prieš darbą, laukiantį
priekyje,
Ar jūs būgštaujate dėl to?
Jei taip, stenkitės nugalėti, kol rasite kitą,
Begalvodami jūs padarysite tai.

¹⁰¹ Stovėkite su tuo. Žinoma. Pasiryžkite savo širdyje, kaip Danieliaus. Stovėti su Dievu.

¹⁰² „Kurgi visa tai įvyko? Kaip tai įvyko? Dėl ko žmonės tokie? Kodėl mes prie pat sunaikinimo? Broli Branhamai, paaiškinkite man. Kodėl jūs galvojate, kad visa tai turi būti sunaikinta?“ Prieš tai kartą jau buvo sunaikinta (ar taip?) užėjus tvanui. Dabar prieiname prie gilių dalykų. Ir mes pasiruošime skaitymui.

¹⁰³ Taigi, aš noriu, kad jūs dabar atsiverstumėte su manimi Pradžios Knygos 3 skyrių. Jeigu jūs norite ką nors sužinoti, aš galiu jums parodyti šioje Pradžios Knygoje, kur yra kiekvienas kultas ir kiekvienas „izmas“, ir viskas, ką mes šiandien turime, prasidėjo Pradžioje. Kas iš jūsų žino, kad *Pradžia* reiškia „ištakas“? Žinoma.

¹⁰⁴ Mes randame pradžioje katalikų bažnyčią - Babiloną, Nimrodą - įkūrėją; mes randame ją Biblijos viduryje, mes randame ją Biblijos pabaigoje; mes randame, kaip bandoma pastatyti moteris pamokslininkes, Biblijos pradžioje, garbinant statulėles, padarytas iš šaknų. Kiek iš jūsų skaitė Chislopo „*Du Babilonai*“, istoriją? Gerai. Galite sužinoti tose istorijose. Pas juos buvo moteris. . . Ir tuomet, ar jūs prisimenate? Netgi Jokūbas pavogė savo tėvo dievus, ir jo dukra paslėpė juos po savimi, ir nusinešė juos tenai į tyrlaukius, kas vėliau sutersė stovyklą. Gerai.

¹⁰⁵ Perskaitykime dabar Pradžią.

Na, o gyvatė buvo gudresnė už visus lauko žvėris, kuriuos VIEŠPATS Dievas buvo buvo sutvėręs. Ir jis tarė moteriai: „Ar tikrai Dievas pasakė: „Jūs nevalgykite nuo visų sodo medžių?

. . . moteris atsakė gyvatei: „Mes galime valgyti sodo medžių vaisių;

Bet vaisių nuo medžio. . . sodo viduryje, Dievas pasakė: Nuo jo nevalgykite, ir jūs nelieskite jo, kad nemirtumėte“.

Ir gyvatė tarė moteriai: „Jūs tikrai nemirsite:

Nes Dievas žino, kad tą dieną, kai jūs valgysite nuo jo, tuomet jūsų akys atsivers, (suprantate, ieško naujos Šviesos), ir jūs būsite kaip dievai, pažindami gera ir bloga“.

¹⁰⁶ Matote, kaip šie vaikinai šiandien bando atimti iš Biblijos? „Na, argi tiesiog nėra lengviau išlieti, ar apšlakstyti, ar *tu* būdu, ar *anuo* būdu?“ Ne, pone. Dievas nustatė programą, ir tai, ko mes turime laikytis - *Šito*.

Ir kai moteris pamatė, kad medis buvo geras maistui, ir kad jis buvo patrauklus akiai, ir medis daro. . . troškimas tapti išmintinga, ji paėmė jo vaisius, ir valgė, ir taip pat davė savo vyrui, su ja; ir jis valgė.

Ir jų abiejų akys atsivėrė, ir jie pažino...jie buvo nuogi; ir jie susiuvo figmedžio lapus kartu, ir pasidarė iš jų prijuostes.

107 Aš norėčiau sustoti čia minutelei. Taigi, viskas turi turėti pradžią. Jūs turėjote pradžią. Taigi mes...Štai į ką aš dabar noriu suvesti visa tai, apie ką mes kalbėjome šiuose dvejuose paskutiniuose susirinkimuose, ir čia.

108 Taigi, ši rytą mes grįžome į Biblijos pradžią ir dramatinizavome, kaip Dievas sukūrė žemę, kad kai Jis formavo dujas; ir tuomet tos dujos tapo kalciumu, ir potašu, ir—ir įvairiais dalykais. Jis kūrė jūsų kūną. Jis statė pastatą, kaip didis statybu meistras, kaip rangovas, išdėliojantis savo medžiagas, kad pastatytų suprojektuotą namą. Jis kūrė jūsų kūną, ir Jis turėjo viską ten sudėlioti. Jis tiksliai žinojo, Savo prote, kaip būtent reikėjo padaryti.

109 Ši ranka, Dievas sukūrė šią ranką, dar prieš Jam...kol Jis kūrė pasaulį; bet, mano dvasią Jis sukūrė dar prieš atsirandant pasauliui. Dabar, šią ranką ir šį kūną, Jis sukūrė, kai Jis sukūrė pasaulį, kadangi šis kūnas išėjo iš žemės, ir grįžta į žemę. Dievas tai sukūrė. Jis visa tai sudėlijojo Savo didingame projekte ir Savo programoje.

110 Taigi, kada Jis pradėjo kurti žemę, Jis sukūrė žmogų, ir žmogus atrodė ne visiškai teisingai. Taigi, mes turėjo tai, ši rytą, peržvelgėme dramą, kaip Tėvas nužengė ir pažvelgė į Savo sūnų, sukurtą pagal Jo atvaizdą, ir taip toliau. Po to Jis sukūrė jam žmoną, pagalbininkę.

111 Taigi, atminkite, kad visiems žemės gyvūnams Adomas davė vardus.

112 Jis sukūrė galvijus, ir žvėris, ir visa kita. Ir šiandien, mes...Chronologai ir—ir įvairūs didieji mokslo protai, jau šešis tūkstančius metų bando surasti šią trūkstančią grandį, kodėl tas gyvūnas...Žmogus turi gyvūno gyvenimą. Mes tai žinome, kad mes sukurti... .

113 Ir moteris tiesiog yra vyro dalis, antrinis produktas. Moteris nebuvo originaliu kūrinium. Dievas jau buvo užbaigęs kūriniją, senų seniausiai, kai Jis sukūrė moterį iš šonkaulio jo šone. Adomas jau davė vardus visai kūrinijai, visa kita, bet sau jis nieko nesurado. Taigi, Jis sukūrė jam pagalbininkę; paėmė šonkaulį iš jo šono, uždengė įplovimą, ir sukūrė jam pagalbininkę. Ir žmogus, savo dvasioje, buvo kartu vyras ir moteris.

114 Ir moteris yra tiesiog dalis vyro. Ir kai vyras ima sau žmoną, ir jeigu ji tiksliai yra jo žmona, Dievo duota žmona, ji bus tiesiog jam kaip jo dalis.

115 Štai kodėl tiek daug nemalonumų vedybose, tai todėl, kad jūs išeinatė ir pamatote merginą su gražiomis rusvomis akimis

ar mėlynomis akimis, ar kažką panašaus, ir gražią figūrą, ir jūs susižavite ja. Pirma, ji pagimdo pirmą kūdikį, tie dantys iškrenta, ir ji tampa susiraukšlėjusi ir sena, ir tuomet jūs norite ją išspirti. Ir kai kurios iš jūsų moterys, randate kokį nediduką vaikiną su prilaižyta šukuosena, ant kurių puse tūbelės mamos tepalo, ir garbanotą. Ir jie visi nuslinks; aš žinau tai iš patirties. Bet kas nutinka? Kas tai yra? Jūs tuo susižavite.

¹¹⁶ Pirma, jūs turėtumėte melstis, kadangi moteris yra jūsų dalis. Ir jeigu jūs prispaudėte moterį prie savo krūtinės, ir paėmėte ją sau į žmonas, ir jūs. . . Ji palieka ant jūsų antspaudą. Mes pasakysime tai taip, kad jūs suprastumėte, ir jokia kita moteris nepritiks šiam antspaudui ant krūtinės. Ir jūs turėsite atsakyti už tai prieš Dievą. Ir jūs tiesiog prisiminkite tai.

¹¹⁷ Jūs, kurie išsivedate kažkieno žmoną ir. . . Aš girdėjau šiandien apie vieną mergaitę čia mieste, vargšelė. Aš pažįstu ją. Ir kažkoks lošėjas perka jai brangius, gražius rūbus, ir visa kita, ir tokiu būdu bado prisigerinti prie jos. Tik niekšas galėtų taip elgtis, jo netgi negalima pavadinti žmogumi.

¹¹⁸ Žinote, netgi šuo nėra tiek puolęs, tačiau jūs vadinate šunų motiną „kale“. Ji turi daugiau moralės nei pusė Džefersonvilio moterų. Ir jūs vadinate seną paršavedę „kiaule“, ir ji nėra. . . Ji turi daug daugiau moralės nei Jungtinių Valstijų moterys, dauguma iš jų. Visiškai teisingai. Taigi, aš žinau, kad tai lėkšta. Ir aš sakiau jums, kad įkalsiu tai iki pamatų, ir aš noriu, kad jūs tai žinotumėte. Ir tai tiesa. Jos visos, šių dienų moterys, net nežino, kas yra moralė. Pasakė: „Neužgaukite mano sąžinės“. Na, jūs jos net neturite. Atkreipkite dėmesį. Taip, pone. Kai, jūs žinote kas yra teisinga ir neteisinga.

¹¹⁹ Dabar atkreipkite dėmesį. Šis žmogus, kai jis buvo sukurtas, Dievas atskyrė jo dvasią. Ir Jis paėmė gabalą iš vyro, iš jo šono, ir sukūrė iš jo moterį. Ir Jis paėmė moterišką, švelnią dvasią iš vyro, ir sukūrė iš jo moterį. Ir Jis padarė vyrą vyrišką, stiprų.

¹²⁰ Ir kai jūs matote vyrą, kuris truputi. . . jūs žinote, daro manikiūrą ar kaip jūs tai vadinate, savo nagams; ir žinote, iš vienos pusės keturi, ir penki iš kitos, ir—ir suglosto savo plaukus žemyn; ir laiko savo burną šiek tiek pravertą, ir panašūs dalykai; vienas iš tų puikių vaikinų. Jūs tiesiog atminkite, sese, su tuo paukšteliu kažkas yra netvarkoje. Kažkas yra negerai. Geriau būk su juo atsargėsnė.

¹²¹ Ir kai jūs matote moterį su cigarete dantyse, su specdrabužiais, ir sakančia: „Aš tau pasakysiu, vyruk, kas tai yra!“ Broli, stebėk tą merguželę. Kažkas yra negerai su ja.

¹²² Moteris, turėtų būti moterimi, ir ji turėtų rengtis, kaip moteris. Kai Dievas sukūrė vyrą, Jis sukūrė jį vienokiu, o moterį Jis sukūrė visiškai kitokia. Ir kai Dievas aprenge vyrą, Jis aprenge jį vienu būdu, ir moterį - kitokiu. Ir Biblijoje pasakyta: „Yra pasibjaurėjimas, moteriai apsilivkti tai, kas priklauso vyrui“.

123 Ir jūs moterys, užsidedate tas mažas, senas kelnės ir kita, ir dėvite tai čia, mažas, senas. . . Kaip jūs jas vadinate, plačios kelnės? Kaip jos. . . ? O, kas tai yra, kur jos. . . ? Ne, ne, tai ne šortai, tai kita, tokios ilgus kelnės. [Susirinkimas sako: „Moteriškos kelnės iki blauzdų“—Red.] Moteriškos kelnės iki blauzdų, ir specdrabužiai, kombinezonai.

Įėjau, o ten sakoma: „Tai ponioms“.

124 Aš pasakiau: „Ne, jūs klystate. Damos nenešioja tokių dalykų. Moterys galbūt, bet damos nenešioja“. Teisingai.

125 Biblijoje pasakyta: „Yra pasibjaurėjimas, moteriai apsilvilti rūba. . . ir vyrui apsilvilti rūba, kuris priklauso moteriai“.

126 Ir vyrai su kiekviena diena darosi vis labiau ir labiau išlepe, o moterys darosi labiau vyriškesnėmis. Kas nutiko? Mes tai sužinosime po kelių minučių, pagal Bibliją. Moterys daugiau jau nebe moterys. Aš neturiu omenyje jus, krikščiones. Aš kalbu apskritai. Jos nori elgtis kaip vyrai; nori kirpti savo plaukus kaip vyrai; uždėti savo ranką ant baro, štai *taip*, ir dainuoti „*Palaimink Dieve Ameriką*“, su cigarete dantyse.

127 Važiuoja gatve, išsisukinėja štai taip, ir tiesiai į autostradą. Mes paskaiciavome. . . Aš noriu kai ką jums papasakoti. Ir jūs moterys, vairuotojos, paklauskite. Bilis Polis ir aš, per tą paskutinį žygį aplink šalį, šešis mėnesius, aš vis skaičiavau kiek įvykių buvo kelyje. Ir iš trijų šimtų kelių įvykių, atspėkite, kiek iš jų buvo moterys vairuotojos? Trūko tik. . . Devyniolika iš jų buvo vyrai. Ir du šimtai aštuoniasdešimt arba, aš manau tai buvo, du šimtai aštuoniasdešimt vienas atvejis, tai buvo vairuojančios moterys. Moterys už vairo! Taigi, aš nesakau, kad nėra gerų moterų vairuotojų. Bet ji pasuks, kur patinka.

128 Ir jūs pabandykite sugrįžti prie jos? Leisk jai būti gražiai atrodančiai, stovinčiai ten, pasitaisydama tuos plaukus aukštyn, kai prieina policininkas. „Na, - ji sako, - žinoma, jūs klystate!“ Hmm! Mes neturime įstatymo.

129 Jie įrodė, kad aną dieną mokesčių byloje, į kurią aš dabar įtrauktas. Mes neturime įstatymų. Jeigu jie yra. . .

130 Nenuostabu, kad didieji Anglijos lordai pasakė: „Demokratija buvo su visomis burėmis, bet be inkaro“. Teisingai, stovi ant improvizuotos tribūnos, rinkimų metu. Demokratija supuvo, ir taip pat diktatoriai, ir visi likusieji. Visa tai yra supuvę. Dievui lieka padaryti tik viena - sunaikinti viską visiškai, kaip Jis pažadėjo, kad Jis padarys, ir pradėti iš naujo. Dabar stebėkite, kaip mes esame arti prie Atėjimo.

131 Taigi, kada ši moteris. . . Jis padarė jam pagalbininę, ir ji turėjo būti jo pagalbininke. Ir tuomet. . .

132 Taigi, čia, aš dar neturėjau pamokslininko, kuris sutiktų su tuo. Ir jie bando tai padaryti kitokiu būdu, bet taigi aš nematau tame jokios prasmės. Jie bando pasakyti, kad Adomas ir Ieva

suvalgė obuolius. Broli, jei . . . Aš nesakau to dabar juokais, bet aš noriu pasakyti tai. Nes, jeigu valgant obuolius, moterys suvokia, kad jos yra nuogos, mums geriau vėl išdalinti obuolius. Ir jūs žinote, kad taip yra.

¹³³ Jūs žinote, kad obuolių valgymas, tai nebuvo tai, ką je padarė, privertė juo suvokti, kad jie buvo nuogi. Žinoma, kad taip nebuvo. Tai turėjo būti lytiniu būdu. Taip turėjo būti, kadangi jie suvokė, kad buvo nuogi, kai paėmė šį uždraustą vaisių. Argi moteris nėra vaismedis? Argi jūs ne savo motinos vaisius? Tai ir buvo tas vaisius, kurį buvo uždrausta paimti.

¹³⁴ Taigi, čia yra didis dalykas. Taigi arčiausia, ką mokslas kada nors žinojo kas žmogus buvo . . . Jie iškasa senus kaulus, jie suranda fosilijas, jie paima galvas, ir jie paima kaukoles, ir rankas, kaulus, ir bando sudėti juos, kad būtų panašu į žmogų. Ir jie žino, kad artimiausias dalykas, šalia to, ką jie surado, ieškant žmogaus - yra šimpanzė. Ji yra artimiausia žmogui rūšis; bet taigi nieko bendro su žmogišką būtybe, aukščiausia.

¹³⁵ Žemiausia gyvybės forma kuri yra - tai varlė; aukščiausia forma - tai žmogus. Dievas pradėjo iš apačios ir kilo toliau, kol Jis nepriėjo iki Savo atvaizdo. Perėjo per paukščius ir žvėris, ir aukščiau, kol Jis pasiekė Dievo atvaizdą. Jis sukūrė žmogų pagal tą atvaizdą. Tai yra aukščiausia forma. Žemiausia forma yra tiesiog paprasčiausias buožgalvis, pavirstantis į varlę, ir taip toliau.

¹³⁶ Taigi, tai yra trūkstanti grandis, kurios jie negali surasti. Dabar stebėkite Raštą. Jūs, jūs su tuo nesutiksite, daugelis iš jūsų, bet aš noriu. . . Aš tiesiog noriu, kad jūs tai turėtumėte galvoje. Ir nebūkite prieš tai nusistatę. Paklauskite.

¹³⁷ Aš žinau, kad daugelis iš jūsų neseniai klausėtės daktaro DeHaan. Aš, žinoma . . . Kaip žmogus tokio kalibro, ir nuostabus brolis baptistas, aš tikrai labai vertinu jį. Jis turi daugiau sumanumo ir smegenų, ir—ir užmiršo daugiau, nei aš kada nors žinojau; kadangi jis yra Teologijos daktaras, ir jis yra medicinos gydytojas, ir jis yra Mokslų daktaras. Jis yra protingas žmogus. Bet jis sako, kad tie . . . Kai Dievo sūnūs pamatė, kad žmonių dukterys buvo gražios; Jis užima Juozapo poziciją, ir sako, kad: „jie—jie įsispraudė į žmogiškąjį kūną“, ir ėmė sau žmonas. Ir jie buvo milžinai Nodo šalyje. „Ir jie ėmė sau žmonas ir gyveno su jomis, kai Dievo sūnūs, puolę Angelai, paėmė ir matė žmonių dukteris; ir seksualinis potraukis buvo toks stiprus, ir jie buvo nuodėmingi po kritimo, jie įsispraudė į žmogišką kūną“.

¹³⁸ Jeigu jie daro tai, jie gadina Dievišką išgydymą, jie gadina visa kita. Jeigu šėtonas gali kurti, jis yra lygus su Dievu. Šėtonas negali kurti. Aš noriu, kad jūs parodytumėte man nors vieną vietą, kur šėtonas gali kurti. Jis negali kurti. Jis tik iškreipia tai, kas buvo sukurta. Jis nėra kūrėjas. Jis yra tik iškreipėjas.

139 Na, tuomet, kas įvyko? Stebėkite. Čia yra mano versija. Čia yra trūkstamoji grandis.

140 Taigi, jie turi šimpanzę, bet jūs negalite sugiminiuoti šimpanzės su moterimi, kad ji pagimdytų kūdikį. Žmogų nesujungsi nei su vienu gyvūnu. Jie nesusimaišo. Jūs negalite nei iš jokio gyvūno paimti kraujo perpylimui.

141 Kai aš buvau Afrikoje, jie elgėsi su tais vargšais tamsiaodžiais štai tokiu būdu; kažkas pasakė man, pasakė: „Jie niekas kitas kaip tik gyvuliai“.

142 Aš pasakiau: „Atsiprašau. Jie tokie pat žmonės, kaip ir jūs, galbūt, netgi daugiau“. Leiskite man jums pasakyti, kai jūs turite tokios rūšies nuostata, jūs grįžtate atgal link gyvūno. Aš pasakiau: „Šis žmogus, netgi jei jis juodas kaip pikų tūzas, arba netgi jei jis geltonas kaip moliūgas, ar netgi jei jis mėlynas kaip indigas, jis galbūt išgelbės jūsų gyvybę, suteikdamas jums kraujo perpylimą. Bet jūs net nemėginkite įleisti į save gyvūno kraujo“. Žinom, jis yra žmogus.

143 Tik dėl to, kad pas vieną oda juoda, ir pas kitą ruda, ir dar pas kitą geltona, ir kito yra balta, tai nieko bendro su tuo neturi. Biblijoje pasakyta: „Dievas iš vieno kraujo sukūrė visus žmones“. Ir tai visiškai teisingai. Vietovės, kuriose mes gyvename, keičia mūsų spalvą, ir tai nieko bendro su tuo neturi. Dievas iš vieno—vieno žmogaus sukūrė visas tautas, iš vieno kraujo, visas tautas vienodai.

144 Kinai; spalvotas žmogus dabar negali pasakyti, juodaodis žmogus dabar negali pasakyti, kad: „Kinietis, jis—jis yra geltonas, aš neturėsiu nieko bendro su juo“. Jis yra tavo brolis. Ir jūs baltaodžiai žmonės negalite sakyti geltonodžiui ar juodaodžiui, bet kuriam: „Aš neturiu nieko bendro su tavim“. Jis yra jūsų brolis. Visiškai teisingai.

145 Atkreipkite dėmesį, dabar, štai kas čia įvyko. Aš tikiu, ir galiu patvirtinti tai Biblija, kad tai yra gyvatė, kuri tai padarė. Gyvatė yra ta trūkstanti asmenybė tarp šimpanzės ir žmogaus. Kadangi, paklauskite, atkreipkite dabar į tai dėmesį, kad gyvatė nebuvo roplis. Ji buvo „gudriausia“ iš visų lauko žvėrių.

146 Taigi, aš šiandien nuėjau ir prisirinkau iš visur žodynų, kad rasčiau tą žodį, ką reiškia žodis „*gudrus*“. Jis reiškia „būti protingu, būti klastingu“. ir, pats geriausias vertimas iš— žydu (iš „m-a-h-a-h, machah), kas reiškia „turintis tikrą pažinimą apie gyvenimo principus“.

147 Dabar pažiūrėkime į tai tiesiog minutėlę. Ji yra protinga, klastinga, tačiau ji pavadinta „gyvatė“. Bet, atminkite, ji buvo sumaniausia iš visų būtybių, kurios ten buvo, ir labiau panaši į žmogų, nei bet kuris kitas, kuris buvo laukuose; artimiausias žmogui. Ji nebuvo roplis. Prakeiksmas padarė ją ropliu. Ir ji buvo. . . Biblijoje pasakyta, kad ji buvo iš visų gražiausia.

148 Ir netgi prakeikimas neatėmė iš jos viso grožio; iki šiol nuostabios gyvatės spalvos yra gražios, ji grakšti ir vikri. Netgi prakeikimas ne viską panaikino. Bet, jūs atminkite, Dievas pasakė jai, kad jai bus atimtos kojos, ir ji šliauš ant savo pilvo. Ir gyvatėje jūs nesurasite nė vieno kaulelio, kuris būtų panašus į žmogaus, ir dėl to mokslininkai yra pasimetę. Bet štai ji yra.

149 Dievas paslėpė tai nuo išmintingųjų ir gudriųjų, ir pažadėjo apreikšti tai Dievo sūnams, paskutinėmis dienomis, kai Dievo sūnūs bus apreikšti, kai: „Dievo sūnūs, kurie džiūgavo dar net prieš pasaulio sukūrimą“. Kai didingas apreiškimas apie Dievą ir dalykus bus pateiktas paskutinėmis dienomis, Jis apreikš visa tai per Dievo sūnūs. Jūs žinote, kad Raštas moko šito. Ir štai, prašom. Štai kodėl Dievas atidengia mums šiuos dalykus. Dievas apreiškia Savo sūnus. Jis užaina už visokio žmogiško žinojimo ribų, prasiskverbia į dvasinius apreiškimus, ir nuleidžia Tai. Argi mes nemokėme, iš šios Biblijos: „Tai tiems, kurie turi išmintį“? Ne tai, ko jis išmoko kažkokioje seminarijoje; bet tai, ko jis išmoko, klūpėdamas ant kelių prieš Dievą, ir kad Dievui patiko duoti jam. Apreikšti Dievo sūnūs!

150 Čia yra gyvatė, dabar čia yra, kuo gyvatė buvo; aš ruošiuisi pateikti jums mano apibūdinimą apie ją.

151 Mes turime . . . mes einame tolyn, nuo varlės, į tą buožgalvį, ir tolyn, ir toliau, iki *to ir to*, kol galiausiai ateiname iki beždžionės, iki šimpanzės. Ir nuo šimpanzės, dabar mes nuo šimpanzės persokame prie žmogaus, ir mes stebimės kodėl.

152 „Na, mokslininkai sako, - dabar palaukite! Mes galime suvesti moterį su beždžione ir su šimpanze, ir paskui atvirkščiai, suvesti vyrą su šimpanze“. Tai nesuveiks. Suveskite jį su bet kuriuo kitu gyvūnu; tai nesuveiks. Kraujas nesusimaišys; paimkite savo kraują, visiškai skirtingas kraujas, visiškai.

153 Šioje atkarpoje yra tam tikras kraujas, ir jie negali surasti gyvūno. O, Aleliuja, aš dabar pradėdau jaustis religingas. Atkreipkite dėmesį. Kodėl? Dievas paslėpė tai nuo jų. Gyvatėje nėra nei vieno kaulo panašus į žmogaus kaulą. Jis taip toli paslėpė tuos dalykus, kad protingi žmonės negalėtų to surasti.

154 Ir aš ruošiuisi jums parodyti, iš kur atsiranda šie protingi žmonės, bet kuriuo atveju, kur—kur ji yra. Suprantate, ji negali ateiti per tai.

155 Tai turi ateiti per apreiškimą: „Tu esi Kristus, Sūnus . . .“ „Ant šios uolos Aš pastatysiu Savo Bažnyčią, ir pragaro vartai nenugalės to“, - dvasinis apreiškimas. Kaip—kaip Abelis sužinojo, kad reikia aukoti avinėlį, o ne žemės vaisius, kuriuos aukojo Kainas? Tai buvo dvasinis apreiškimas, duotas jam. Jūs negausite to seminarijose. Jūs negausite to per denominacijas. Jūs gausite tai iš Dangaus.

156 Taigi, pažvelkite į gyvatę, į šią gyvatę, kuri buvo pradžioje. Dabar nupieškime jos paveikslą. Ji buvo stambus vyrukas. Jis

yra tarp šimpanzės ir žmogaus. Ir gyvatė; šėtonas, Liuciferis, žinojo, kad tai buvo vienintelis kraujas, kuris susimaišys su žmogaus krauju, vienintelis asmuo, kurį jis galėjo panaudoti. Jis negalėjo panaudoti šimpanzės, kraujas nesusimaišytų. Jis negalėjo panaudoti kitų. Jis negalėjo panaudoti avies. Jis negalėjo panaudoti arklio. Jis negalėjo panaudoti jokio kito gyvūno; jam teko panaudoti šią gyvatę.

¹⁵⁷ Dabar paimkime jį ir pažiūrėkime, kaip jis atrodo. Jis yra didelis vyrukas, priešistorinis milžinas. Štai kodėl jie randa tuos didžiulius kaulus, ir aš parodysiu tai Biblijoje. Dabar stebėkite atidžiai. Gerai. Šis didžiulis vyrukas, sakysim jis—jis buvo dešimties pėdų ūgio, dideli, platus pečiai; atrodė tiesiog kaip žmogus. Ir jo kraujas, vystymesi, sumaišant vieną gyvūną su kitu; jūs galite sukryžminti gyvūnus; ir jis gavo vis aukštesnį kraują, aukštesnę gyvybės formą, aukštesnį pavidalą, kol jis nepakilo iki žmogaus lygio. Bet paskutinis ryšys čia, tarp čia, buvo nutrauktas. Kiek iš jūsų žino, kad mokslininkai negali surasti šios trūkstančios grandies? Jūs visi žinote tai. Kodėl? Štai jis – gyvatė. Štai jis buvo, didelis, stambus vyrukas.

Ir šėtonas nužengia, dabar, jis sako: „Aš galiu įkvėpti“.

¹⁵⁸ Taigi, kai jūs einate pasižvalgyti į moteris, ir moterų veiksmus, įsidėmėkite, jūs esate po šėtono patepimu (ir tai ne jūsų žmona).

¹⁵⁹ Atkreipkite dėmesį, šėtonas nužengė ir įėjo į gyvatę. Ir jis surado Ievą Edeno sode, nuoga, ir jis kalbėjo apie vaisių viduryje. „Vidury“ reiškia - „viduryje“, ir taip toliau; jūs suprantate, mišri auditorija. Ir jis pasakė: „Taigi, jis patrauklus. Jis malonus akims“. Ką Jis padarė? Jis pradėjo mylėtis su Ieva, ir jis gyveno su ja, kaip vyras.

¹⁶⁰ Ir ji pamatė, kad tai buvo malonu, todėl ji nuėjo ir papasakojo savo vyrui, bet ji jau buvo nėščia, nuo šėtono.

¹⁶¹ Ir ji pagimdė savo pirmą sūnų, kurio vardas buvo Kainas, šėtono sūnus.

„Taigi, - jūs sakote, - tai netiesa“.

¹⁶² Gerai, mes tiesiog sužinosime ar tai tiesa ar ne. „Ir Aš sukelsiu priešišumą tarp tavo Sėklos ir gyvatės sėklos“. Ką? Gyvatės sėkla! Ji turėjo Sėklą, ir jis turėjo sėklą. „Ir Jis sumušė tavo galvą, o tu sumušė Jo kulną“. Ir „sumušti“, čia reiškia „atlikti Išpirkimą“. Taigi, štai jūsų gyvatės „sėkla“.

Taigi, atkreipkite dėmesį, štai pasirodo šie du vyrai.

¹⁶³ Taigi, ši gyvatė, kai jis ten atsistojo, šis didelis, stiprus milžiniškas vyrukas, stovėjo ten, jis buvo kaltas dėl svetimavimo su Adomo žmona. Kur šiandien glūdi nuodėmė? Kodėl šiandien dalykai vyksta tokiu būdu, koku jie yra šiandien? Taigi, aš— aš. . . Žinoma, jūs galite pagauti apie ką aš kalbu. Ir štai tai buvo.

Ir kai jis padarė, Dievas pasakė, pradėjo kviesti Ievą ir Adomą.

Ir jis pasakė: „Aš esu nuogas“.

Ir Jis paklausė: „Kas tau pasakė, kad tu nuogas?“

¹⁶⁴ Tuomet jie pradėjo, kaip armijoje, versti bėdą vienas ant kito. Pasakė: „Na, moteris, kurią Tu man davei, padarė tai. Tai ji įkalbėjo mane“.

¹⁶⁵ O ji pasakė: „Gyvatė davė man obuolį“? Gerai, pamokslininke, atsipeikėk.

¹⁶⁶ Ji pasakė: „Gyvatė mane apgavo“. Ar jūs žinote, ką reiškia „*apgauti*“? Tai reiškia „suteršti“. Tas...ji...ta g-...šėtonas niekada nedavė jai obuolio. „Gyvatė apgavo mane“.

Ir tuomet atėjo prakeikimas.

¹⁶⁷ Jis pasakė: „Kadangi tu paklausei gyvatės, vietoj savo vyro, tu atėmei Gyvenimą iš pasaulio. Ir tau—tau padaugės sielvarto; ir tavo pastojimas bus tavo vyrui“, ir taip toliau.

¹⁶⁸ „Ir kadangi tu paklausei savo žmonos vietoje Manęs, (Aš paėmiau tave iš dulkių; aukščiausių rūši), tu sugrįši į dulkes“.

¹⁶⁹ „Ir, gyvate, kadangi tu tai padarei, neteksi savo kojų. Ant savo pilvo slinksi, per visas savo gyvenimo dienas. Ir būsi visų nekenčiamas. Ir dulkės bus tavo maistu“. Štai taip. Štai ta trūkstanti grandis.

¹⁷⁰ Dabar, štai pasirodo Kainas. Pažvelkime į prigimtį. Štai pasirodo Kainas. Kas jis? Jis yra apsukrus verslininkas. Jis apdirba laukus. Sumanus, protingas; religingas, labai religingas; dabar stebėkite jo—stebėkite jo atributus. Tiesiog judėkite su manimi dar keletą minučių.

¹⁷¹ Štai jis ateina. Jis žino, kad yra dorovingas. Jis nori lankyti bažnyčią. Jis stato sau bažnyčią, aukoja aukas. Atneša prie altoriaus, ir visa kita. Pastato aukurą, deda ant jo gėles. Padeda lauko...lauko vaisius, paaukotus Dievui. Pasakė: „Štai Tau, Viešpatie. Aš žinau, mes valgėme obuolius, tai ir buvo to priežastis“. Kai kurios jo atžalas turi tokios rūšies idėja. Tai parodo, iš kur tai atėjo. Atnešė savo obuolius iš lauko, padėjo juos ten, pasakė: „Tai bus išpirkimas“.

Dievas pasakė: „Tai nebuvo obuoliai“.

¹⁷² Bet per dvasinį apreiškimą Abelis žinojo, kad tai buvo kraujas. Taigi jis atnešė avinėlių, perpjovė jam gerklę, ir tas mirė.

¹⁷³ Ir Dievas pasakė: „Teisingai. Tai ir padarė. Tai buvo kraujas“. Jūs žinote, apie kokį kraują aš kalbu. Gerai. „Tai buvo kraujas, kuris padarė tai“.

¹⁷⁴ Dabar žiūrėkite. Ir tuomet, kai Kainas pamatė, kad jo brolis, šventas velenėlis, buvo priimtas prieš Dievą, ir ten vyko ženklai ir stebuklai, jis pradėjo jam pavydėti. Jis pasakė: „Mes sustabdysime šį dalyką tuoj pat“. Pažvelkite į šios dienos jo

brolius, pažvelkite į jo vaikus. „Taigi, aš esu protingesnis nei jis“, taigi jis supyko. Iš kur atėjo *pyktis*? Ar galėtumėte pasakyti, kad pyktis . . . ? Jis nužudė savo brolių. Jis buvo žmogžudys.

¹⁷⁵ Ar jūs galėtumėte pavadinti Dievą žmogžudžiu? Ir Adomas buvo Dievo sūnumi. Biblijoje pasakyta, kad: „Adomas buvo Dievo sūnus“, tai buvo tyra pradžia. Adomas buvo Dievo sūnus. Ir toks pavydas ir pyktis, ir visa kita, negalėjo išeiti iš šitos tyros srovės.

¹⁷⁶ Tai turėjo ateiti iš kitos vietos. [Tuščia vieta juostoje—Red.] Ir tai atėjo per šėtoną, kuris nuo pat pradžių buvo žmogžudžiu. Biblijoje pasakyta: „Jis, nuo pradžių, buvo melagis ir žmogžudys“. Ir taip yra. Ir jis nužudė savo brolių.

¹⁷⁷ Ir tai buvo Kristaus mirties provaizdis. Tuomet, po šito, aišku, Jis iškėlė Setą, kad užimtų jo vietą. Mirtis, palaidojimas, ir Kristaus prisikėlimas.

¹⁷⁸ Ir žiūrėkite, tuomet, čia pasirodo jūsų milžinai. Tuomet Kainas nuėjo į Nodo šalį. Jeigu jo tėvelis buvo didelis, stiprus milžiniškas vyrukas, kaip atrodytų Kainas? Kaip jo tėvelis. Ir jis nuėjo į Nodo žemę, ir paėmė vieną iš savo seserų.

¹⁷⁹ Vienintelis būdas kaip jis galėjo padaryti. Daugiau moterų nebuvo, jos galėjo ateiti tik per Ievą. Sako, kad jie turėjo septyniasdešimt sūnų ir dukterų. Jei—jei ten nebuvo moters . . . Biblijoje nerašomas moterų gimimas, tik vyrų. . Ir kai, jeigu be Ievos daugiau nebuvo moterų, kai ji mirė, žmonija būtų nustojusi egzistuoti. Ji turėjo turėti dukterų. Ir jis turėjo vesti savo paties seserį.

¹⁸⁰ Jis nuėjo į Nodo šalį, ir pasiėmė—ir pasiėmė sau žmoną. Ir kai jis ją ten vedė, ten, kur ir rado tuos didžiulius milžinus, kurie buvo puolę Dievo sūnūs; kurie atėjo per savo tėvelį, šėtoną, per Kainą. Štai čia jūsų trūkstama grandis.

¹⁸¹ Ir stebėkite gyvatės sėklą. Dabar stebėkite. Atminkite, gyvatės sėkla yra religinga. Keletą minučių pažiūrėkime, kaip ji pradeda judėti. Štai pasirodo gyvatės sėkla. Kas su jais atsitiko? Taigi, leiskite man perskaityti čia kai ką, aš tiesiog užsirašiau tai šią popietę.

¹⁸² Kas ateina per Abelio liniją? Paklauskite šito. Gerai. Pasirodo Abelis. Po Abelio ateina Setas. Po Seto ateina Nojus. Po Nojaus ateina Šemas. Po Šemo ateina Abrahamas. Po Abrahamo ateina Izaokas. Po Izaoko ateina Jokūbas. Po Jokūbo ateina Judas. Po Judo ateina Dovydas. Po Dovydo ateina Kristus, iki tobulumo.

¹⁸³ Pažiūrėkite, grįžtant ten, kaip Dievo Dvasia gyveno Abelyje. Pažvelkite kaip Ji gyveno Sete. Pažvelkite kaip Ji gyveno Jude. Pažvelkite kaip Ji gyveno Dovyde. Pažvelkite kaip ta pati Dvasia iššaukia, per tą teisiają sėklą, per visą laiką. Nesvarbu ką jie padarė, jie buvo iš anksto paskirti.

184 Pažvelkite į Jokūbą, nepadorus... Aš nekalbu tai šventvagiškai. Bet Jokūbas, niekšelis, visą laiką laikėsi už savo motinos prijuostės; lakstė aplinkui, mažas išlepeš berniukas. Užsimetė rūbus ant savęs, nuėjo ir apgavo tėvą, kad gautų palaiminimą; bet jis jam buvo duotas prieš pasaulio sukūrimą. Žinoma, buvo.

185 Išėjo ir sumelavo savo uošviui; ir paėmė dėmėtas vyteles, tuopos vyteles, ir sudėjo jas į vandenį, kad išgąsdintų galvijus, kai jos buvo veršingos; kad jos pagimdytų dėmėtus gyvulius, taigi, kad jis galėtų apgauti ir pasiimti sau gyvulius. Dievas palaimino jį tame. Teisingai.

186 Vargas kiekvienam, kas pasakys ką nors apie Jokūbą. Jūs žinote ką—jūs žinote ką pasakė netikras pranašas... Ar, jis pranašavo teisingai. Balaamas, jis pasakė: „Kas laims jį, tas bus palaimintas, ir kas keiks jį, tas bus prakeiktas“.

187 „Aš paėmiau tave, Jokūbai. Aš suradau jį kaip... kaip svetimoje šalyje. Ir kaip erelė išjudina savo lizdą, Aš sujudinau jį ir išvedžiau jį“. Aleliuja! „Ne jėga, ne galybe, bet Mano Dvasia - sako Viešpats“.

188 Žiūrėkite, kaip priėjo iki šito tobulumo. Ši Dvasia veikė iki pat tobulumo Kristuje, per kiekvieną iš patriarchų, eidama toliau. Nesvarbu, ką jie padarė, ką jie pasakė, ką jie padarė, jie neabejotinai buvo teisiųjų sėkla.

189 Ir, čia, kai teisusis Abrahamas... Šlovė! O, aš tiesiog jaučiuosi gerai. Kai teisusis Abrahamas susitiko Melchizedeką, Kuris buvo Pats Dievas!

190 Kas buvo Melchizedekas? „Salemo Karalius, kuris yra Jeruzalės Karalius, ramybės Karalius. Jis neturėjo tėvo. Jis neturėjo motinos. Jis neturėjo dienų pradžios, nei gyvenimo pabaigos“. Kad ir kas Jis yra, Jis tebegyvena. „Jis niekada negimė, Jis niekada nemirs. Jis neturėjo nei tėvo, nei motinos. Jis niekada neturėjo dienų pradžios, ar gyvenimo pabaigos“. Pasakykite man, Kas tai buvo. Amžinasis Dievas; tai, ką mes vadiname... .

191 O, aš tiesiog pamiršau, kaip jūs tai dabar vadinate. Teofanija, štai kas tai yra. Tiesiog kaip... . Ne mitas; bet vis dėlto tai yra tiesiog kažkas, kas akivaizdžiai parodyta. Kaip Jis atėjo pas Abrahamą, ten prie palapinės, kaip angelas, ir pranašavo, ir pasakė Sarah, kad ji juokėsi, Jam už nugaros, ir taip toliau. Dalykas, tas pats dalykas.

192 Ir štai Jis buvo. Jis sutiko Melchizedeką. Ir pro-... . prosenelis Abrahamas, teisiolio sėkloje, sumokėjo Melchizedekui dešimtinę; ir tai ten buvo įskaityta jo proanūkiui, teisiolio sėklai.

193 Taigi, štai pasirodo gyvatės sėkla. Taigi, atminkite, kad tarp jų kils priešiškas, karas.

194 Ateina gyvatės sėkla, ir ką gi ji pagimdo? Taigi, paimkime pirmus kelis metus. Taigi stebėkite, kas ten vyksta. Mes tai perskaitysime, kadangi aš ką tik patikrinau tai. Gyvatės sėkla pagimdė Kainą. Kainas išėjo į Nodo šalį, ir jam gimė milžinai, ir tuomet jie atėjo į Nojaus šalį.

195 Jie buvo išradingi, išsilavinę, protingi žmonės. Ar ne taip? Jie buvo statybininkai, išradėjai, mokslininkai; ne iš teisiąjo sėklos, bet iš šėtono sėklos, gyvatės. Jie buvo žmonės kaip—kaip mokslininkai, statybininkai ir didys vyrai, pedagogai. Taip sako Raštas. Jie apdirbo žalvarį, jie apdirbo geležį. Jie apdirbo metalus. Jie išradinėjo. Jie užgrūdindavo įvairius metalus, ir statė namus, ir taip toliau. Taip sako Raštas. Ir jie šaipėsi iš moters Sėklos, Nojaus, teisiąjo. Ar ne taip?

196 Pažvelkime į juos šiek tiek toliau. Tuomet, mes rasime juos prie arkos, kai viskas buvo sunaikinta. Susikaupė tiek daug nuodėmės, ir jie perėmė valdžią, sumaniausi, protingiausi. Kol, Dievas pažvelgė žemyn, ten nebuvo labai daug likusių, taigi Jis tiesiog paėmė Nojų ir jo šeimą į arką, ir užliejo lietaus vandeniui, ir viską sunaikino. Prieš tai, paėmė Enochą. Teisingai? Buvo visa sėkla, beveik visa sėkla; bet Jis turėjo tikslą, kuris turėjo išsipildyti.

197 Dabar, Nojus ir jo sūnūs, kurie išėjo, Chamas, Semas ir Jafetas, išėjo iš teisiųjų linijos.

198 Kaipgi ta sėkla perėjo? Sėkla į arką pateko lygiai kaip buvo pradžioje, per moterį, per jų žmonas. Jos pernešė šėtono sėklą, per arką, tiesiog kaip Ieva pernešė šėtono sėklą, pagimdydama Kainą - per moterį.

199 Jūs statote tas moteris ant pakylės kaip pamokslininkes, Biblija smerkia tai! Paulius pasakė: „Jei kas mano esąs pranašas ar net dvasinis, tegu pripažįsta, kad tai, ką jums rašau, yra Viešpaties įsakymai; bet jei jis bus neišmanantis, tiesiog leiskite jam būti neišmanančiu“.

200 Štai kodėl aš išėjau iš vietinės baptistų bažnyčios. Brolis Flimanas buvo čia ne taip seniai; man atrodo, jis buvo ten tą vakarą. Daktaras Davis pasakė: „Tu atsistosi čia ir pašvęsi šias moteris į pamokslininkes“.

Aš pasakiau: „Aš to nedarysiu. Nei už ką“.

Jis pasakė: „Na, tuomet aš tave išmesiu“.

201 Aš atsakiau: „Aš geriau būsiu išmestas“. Aš pasakiau: „Tai yra Dievo Žodis, ir Jame toks dalykas yra smerkiamas. Ir aš negaliu palaikyti to, ką Dievas smerkia“. Ne, pone.

202 Jeigu kas nors tai ir daro, tai rodo, kad jie netikri mokytojai, netikri pranašai. Biblijoje pasakyta, kad jie bus. „Suklaidintų pačius išrinktuosius, jei įmanoma“. Štai taip.

203 Dabar atkreipkite į tai dėmesį. Ir tuomet, iš ten, atėjo Chamas, Chamas su savo žmona, ir kiti. Jis užsitraukė sau

prakeikimą. Iš Chamo atėjo Nimrodas, kuris pastatė Babiloną. Iš Babilono išėjo katalikų bažnyčia, prasidėjo ten. Perėjo toliau per Achabą. Nuo Achabo ėjo toliau, į Judą Iskarijotą, užsibaigė antikristu.

²⁰⁴ Ir šiomis paskutinėmis dienomis, čia yra antikristo dvasia ir Kristaus Dvasia. Antikristo dvasia sako: „Stebuklų dienos praėjo“. Kristaus Dvasia sako: „Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius“. Antikristo dvasia sako: „Tai nedaro jokio skirtumo ar jūs esate krikštytas į Tėvą, Sūnų ir Šventąją Dvasią, aplaistytas, pašlakstytas, kaip ten bebūtų, tai esmės nekeičia“. Biblijoje sakoma, kad Dievas yra neklystantis, ir Jis negali pasikeisti. Kam jūs tarnausite? Viskas priklauso nuo jūsų.

²⁰⁵ Taigi jūs klausiate: „Ar gali jie gyventi kartu? Jūs pasakėte, kad ten, arkoje, broli Branhamai, jūs turėjote ten abu, Chamą ir Setą“. Teisingai, būtent taip. Chamas buvo piktas. Setas buvo religingas ir teisus. Gerai.

²⁰⁶ Pasekime Chamą. Gerai, dabar, štai Chamas ir Setas toje pačioje arkoje; vienas teisus, ir kitas neteisus. Ten, vienoje arkoje, buvo varnas ir balandis. Ten buvo Judas ir Jėzus, toje pačioje bažnyčioje. Ten buvo antikristas ir Šventoji Dvasia, toje pačioje bažnyčioje.

²⁰⁷ Ir, šiandien, veikia tos pačios dvasios. „Turintys dievotumo pavidalą, labai religingi, bet turintys dievotumo pavidalą ir atsižadantys Jėgos; nuo tokių šalinkis“. Šventoji Dvasia, tvirtina: „Jėzus Kristus tas pats vakar, šiandien ir per amžius“. Kokią pusę pasirinksite jūs?

²⁰⁸ Antikristas sako, kad *Tai* yra tik religinių mokymų knyga. „Mes pakartosime Apaštalų tikėjimo mokymą“. Aš metu iššūki bet kuriam pamokslininkui, kad pasakytų man, kur Biblijoje yra randamas Apaštalų tikėjimo mokymas: „Aš tikiu į Dievą, Visagalį Tėvą, žemės ir dangaus Kūrėją; Jėzų Kristų, Jo Sūnų. Aš tikiu šventa Romos katalikų bažnyčia, šventųjų bendravimu“. Kur jūs tai randate Biblijoje? Ir taigi, jūs pakartosite tai savo didžiulėse metodistų ir baptistų bažnyčiose. Tai yra šėtono doktrina, ir netikri pranašai moko to.

²⁰⁹ Aš tikiuosi, kad aš neužgavau jūsų jausmų, bet aš adresuju tai šiai bažnyčiai. Jūs čia, Branhamo bažnyčioje, susilaikykite nuo tokių dalykų. Bet koks tikėjimas bendravimu su šventaisiais yra spiritizmas. „Yra tik vienas tarpininkas tarp Dievo ir žmogaus, ir tai yra Žmogus Jėzus Kristus“. Nesvarbu kiek ten yra Marijų!

²¹⁰ Matote, ką ta moters sėkla ten padarė? Matote, kaip moters sėkla persikėlė ten?

²¹¹ Pažvelkite šiandien, į Ameriką. Amerika yra šėtono sėkla. Kas tai yra? Ji yra moters tauta. Jūs girdėjote: „Tai yra moters pasaulis“. Teisingai. Tai moters tauta. Jos nustato pavyzdį.

212 Aš čia ne taip seniai, nuvykau į Šveicariją. Moteris sako . . . Viena nedidukė, Šventąją Dvasią pripildyta moteris, pasakė: „Jūs žinote, jei aš vykstu į Ameriką, jie sako, kad moteris turi laisvę“.

213 Aš pasakiau: „Leiskite man jums pasakyti, prie ko tai veda“. Ir aš pradėjau jai pasakoti.

Ji pasakė: „O, pasigailėk, aš nenoriu nieko iš to“.

Aš pasakiau: „Štai prie ko tai veda“.

Jūs žinote, jos ten nedaro tokių dalykų, kaip jos daro čia.

214 Kas Tai yra? Leiskite man jums parodyti, kad Amerika yra moteris. Ant mūsų monetos yra moters paveikslas. Viskas čia – yra moteris.

215 Pasakykite man, ar neužtektinai šalyje yra neteisėtų naktinių klubų, turėtume . . . Jūs atidarykite mieste keturiasdešimt naktinių klubų, ir pastatykite tris prostitutes, patraukliai atrodančias moteris, kurios, kraipydamosios, vaikšto gatve; jos nusiųs į pragarą daugiau sielų, žiūrinčių į jas su geismu, nei kartu paėmus visus miesto naktinius klubus. Tai tiksliai taip.

216 Tuomet kas tai yra? Tai moteris. Kas ji yra? Ji yra Amerikos dievas.

217 Paimkime tas senų kino filmų aktorės; jos vaidina čia, ir yra susituokusios po keturis, penkis kartus, gyvena vienu metu su trimis, keturiais vyrais; ir kai kurie iš tų žurnalų išstato ir pasakoja apie jas, fotografuodami jas čia nuogas. Ir jūs, mergaitės, statote jas kaip pavyzdį, (kodėl?) kadangi jūsų mamytė prieš jus, tikriausiai, jūsų senelė prieš jus. Jūs matote, kur veikia gyvatės sėkla? Žinoma, taip yra.

218 Ir ką tai padarė? Jeigu blogis bus baudžiamas iki keturioliktos kartos, pagal įstatymą, kaip bus su bausme už blogį šią dieną, kai su teisiųjų sėkla beveik išspręsta? Ir Dievas pasakė, kad ateis laikas, jeigu Jis nebūtų sutrumpinęs šio darbo, tai išviso nieko nebeliktų. Mes esame laiko pabaigoje. Paieškokite teisiųjų šį vakarą; pereikite per miestus!

219 O, jūs surasite bažnyčios narius, ištikimus, kaip tik gali būti, baptistus ir presbiterionus, ir taip toliau. Bet jie nedaugiau turi bendro su Dievu, nei zuikis turi apsiauti sniego batus. Nieko apie Tai nežino! Viskas, ką jie žino: „Ar jūs esate krikščionis?“

„Aš katalikas“.

Ar jūs esate krikščionis?

Aš baptistas.

Ar jūs esate krikščionis?

Aš presbiterionas.

Ar jūs esate krikščionis?

Aš sekmininkas. Tai nieko bendro su Tuo neturi.

220 Jūs esate krikščionis, kadangi tas Dievas, iš Savo malonės, išgelbėjo jus. Ir jūs apie tai žinote. Ir kažkas pakeitė jūsų gyvenimą, ir jūs gyvenate visai kitaip. Ir jūs esate naujas žmogus ir kūrinys Jėzuje Kristuje. Žinoma.

221 Bet jūs matote, kur gyvatės sėkla? Kas buvo gyvatės sėkla? Svetimavimas. Jūs sekate? Svetimavimas su Ieva. Kas nutiko? Ką tai pagimdė? Kas tai yra ši vakarą.

222 Pažvelkite atgal, prieš keletą metų, kai pasirodė pirmoji daina. Jūs vyresnieji žmonės, kai... Jie cenzūruodavo dainas, prieš paleidžiant jas per radiją. Ir pirmoje iš tokių, kurią išleido, buvo: „Užraitykite, mergaitės, užraitykite, parodykite savo gražias kojas“, ir panašiai. „Juokis iš tėvelio ir mamytės, ir pasakyk visiems jiems ‚cha-cha-cha!‘“ Tai pirmoji, kuriai jie leido praslysti. Kaip jūs galvojate, kur dabar tas vaikinai, kuris parašė šią dainą? Jis miręs.

223 Ką jūs galvojate apie Klarą Bov, kuri pirmoji išėjo ir pasakė: „*Pavojingi posūkliai*“, ir striptizas, kuris tūkstančius sielų nusiuntė į pragarą? Kaip jūs galvojate, kur ji yra ši vakarą? Ji jau seniai mirusi. Kurgi ji yra, su savo kūnu? Guli ten irdama dulkėse, ir kirminai, vikšrai suėdė ją. O jos siela guli ten, priešais teisųjį Dievą.

224 Kur yra tas žmogus, kuris paėmė tą moterį ir sukūrė tuos bjauriai atrodančius rūbus, kuriuos jos užsivelka, viskas aptemta iš vienos ir kitos pusės, ir netinka joms pagal dydį? Paklausė: „Dėl ko jos tai daro? Kodėl jūs dėvite tokios rūšies rūbus?“ Nes jūs norite, kad vyrai žvalgytųsi į jus. Ir kitaip šito nepaaiškinsi.

225 Ar jūs žinote, kad kai jūs tai darote, ir koks nors užkietėjęs nusidėjėlis į jus žiūri, jūs žinote, kas vyksta? Prie Teismo Užtvaros... Jūs pasakysite: „Broli Branhamai, aš esu ištikima savo vyrui, kokia tik aš galiu būti“. Jūs būsite laikoma kalta dėl svetimavimo. Jėzus pasakė: „Kiekvienas, kuris geidulingai žvelgia į moterį, jis jau svetimavo su ja savo širdyje“. Kai tam vyrui reiks atsakyti už svetimavimą, kas bus viso šito priežastimi? Tai, kokių būdų jūs apsirėngėte ir pristatėte save.

226 Taigi, aš nenoriu pasakyti, kad jūs turite rengtis, kaip kažkas kitas, paimtas iš antikvarinės dėžės. Tačiau jūs galite būti labiau panaši į ledi.

227 Ir išeinatė į gatvę ir nusirengiate, jūsų nedidukai trumpi šortai, ir apsirišate juostele štai *taip*, ir jūsų vaikiškos akys, kaip peleninė, su cigarete dantyse, einate gatve. Jūs darote ne su gerais ketinimais. Gal kaip faktas jūs nekalti, bet šėtonas naudoja jus kaip įrankį, tiesiog kaip jis panaudojo Ievą.

228 Kodėl tai yra moters šalis? Nes ji veda tiesiai į katalikybės viešpatavimą. Kas tai yra šiandien? Jūs niekada neišgirsite jų

paminint Jėzų. „Sveika Marija! Marija, Dievo motina! Šventoji Cecilija!“ Visokie šventieji, mirę šventieji. Čia ne taip seniai . . .

²²⁹ Praeitais metais aš buvau Meksikoje. Štai eina viena vargšė moteris, velkasi iš paskos. Jos keliai, visa oda nudraskyta štai taip; verkia, pakėlusi rankas. Ir tėvas eina, nešdamas du vaikus, jie verkia; motina taip kenčia; kadangi kažkokia moteris, kurią jie vadina šventąja, mirė. Ten ant kalvos jie turėjo jos statulėlę. Kažkoks meilužis užmušė ją. Ir iš karto, kai ji štai taip buvo nužudyta, žinoma, ji yra šventoji; ji buvo katalikė. Taigi, tuomet ji ėjo, atlikdama atgailą; ir ji turėjo šliaužti dvi mylias per akmenuotą grindinį, darydama atgailą.

²³⁰ Broli, jeigu man reikia ką nors daryti, tai Jėzus mirė veltui. Malone aš esu išgelbėtas; o ne pats, bet pagal Dievo valią, ir iš Dievo gerumo.

²³¹ Tie žurnalistai manęs paklausė, pasakė: „Pone Branhamai. . .“ Mažas, miręs kūdikis buvo prikeltas, ir dar keli dalykai ten. Trisdešimt tūkstančių katalikų. . . Ne, prašau atleisti. Tai buvo dvidešimt tūkstančių. Trisdešimt tūkstančių buvo Afrikoje. Dvidešimt tūkstančių katalikų, vienu metu, priėmė Kristų kaip asmeninį Gelbėtoją, kai tai įvyko, būnant Meksikos mieste. Ir tie kunigai, jie nieko negalėjo pasakyti; labai daug, prasidėtų neramumai. Buvo per daug toje pusėje. Taigi jis paklausė: „Pone Branhamai, ar jūs tikite, kad mūsų šventieji gali padaryti tą patį, ką ir jūs?“

²³² Žinodamas jų doktriną, aš atsakiau: „Žinoma, jeigu jie gyvi“. Suprantate? Taigi, jūs negalite būti katalikų šventasis, kol jūs nenumirštate, jūs žinote.

Taigi jis pasakė: „O, jūs negalite būti šventas, kol jūs esate gyvas“.

²³³ Aš paklausiau: „Kur jūs tai skaitėte? Paulius pasakė: ‚Šventiesiems, esantiems Efeze‘, ir tiems, kurie yra Dievo pašaukti. ‚Šventiesiems, esantiems Efeze‘, jis skaitė savo laišką; ir šventiesiems kitose vietose, Galatijoje, ir—ir ‚šventiesiems Romoje‘, ir taip toliau. *Šventiesiems*, ‚pašvęstiesiems‘. Kaip dėl šito?“

²³⁴ Jis atsakė: „Žinoma, na, mums nedera ginčytis su Biblija. Kadangi, mes esame bažnyčia, ir ką sako bažnyčia. Mums nerūpi, kas sakoma Biblijoje. Bet tai, ką pasakė bažnyčia“. Paklausė: „Kokia tada jūsų nuomonė apie katalikų bažnyčią?“

²³⁵ Aš pasakiau: „Geriau to būtumėte manęs neklausęs. Kadangi jūs manęs paklausėte, aš jums pasakysiu Tiesą“.

Pasakė: „Aš ir noriu, kad jūs pasakytumėte man Tiesą“.

Aš pasakiau: „Aukščiausia spiritizmo forma, kokią tik aš žinau“.

Jis paklausė: „Iš kur jūs tai gavote?“

236 Aš atsakiau: „Bet kas, kas kreipiasi į mirusius užtarėjus, yra spiritistas“. Aš pasakiau: „Jeigu tas šventasis atsako, vadinasi, jis yra pragare. Kadangi, tie, kurie perėjo kelią, mano—mano Biblija sako, kad jis negali sugrižti“. Teisingai. Ir aš pasakiau: „Jeigu taip yra, jeigu jis ir buvo šventuoju, tada tai velnias kalba, kaip tas šventasis, ir apskritai jis joks šventasis“.

237 Ir jis pasakė: „Na, taigi, minutėlę“. Pasakė: „Jūs taip pat kreipiatės į mirusį užtarėją“.

Aš paklausiau: „Kur?“

Jis atsakė: „Jėzus Kristus mirė“.

238 Aš pasakiau: „Bet Jis vėl prisikėlė. Jis nėra miręs. Bet Jis yra gyvas, kad užtartų, ir tai vienintelis Tarpininkas tarp Dievo ir žmogaus“.

239 „Aš esu Tas, Kuris buvo miręs, ir vėl gyvas, ir gyvenu per amžius. Aš turiu mirties ir pragaro raktus“. „Kas tik panorės, tegu ateina ir geria Gyvybės vandens dovanai“. Tai bent! Tai mūsų Dievas. Tai mūsų Dievas.

240 Ir teisiųjų sėkla jau beveik išnyko. Pakalbėkite su žmonėmis apie tuos dalykus. Pakalbėkite su žmonėmis, apie grįžimą prie Biblijos kelio. Pakalbėkite su žmonėmis apie stebuklus. Pakalbėkite su žmonėmis apie tai. Jie: „bažnyčia Tuo netiki“, taigi Dievui - jie yra nesantuokiniai vaikai. Biblijoje sakoma, kad jeigu mes negalime pakelti persekiojimų, ir išbandymų, pajukų, kai mus pravardžiuoja „šventais velenėliais“ ir taip toliau, ir panašiai, jeigu jūs negalite šito pakelti - jūs esate nesantuokinis vaikas, o ne Dievo vaikas. Taip sakoma Biblijoje.

241 Vadinkite mane „šventuoju velenėliu“, jei jūs to norite. Vadinkite mane kuo tik norite. tol kol mano širdis teisi prieš Dievą, ir mano pergyvenimas atitinka Dievo Bibliją, aš judėsiu toliau ta pačia kryptimi. Taip, pone. Tai, kuo aš tikiu. Tai yra gyvojo Dievo Bažnyčia, kuri nesivadovauja teologija. Ji nesivadovauja kažkokiu žmogišku, protiniu supratimu. Ji vadovaujasi absoliučiai apreikšta Tiesa, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus.

242 Jeigu aš turėčiau tikrai protinį supratimą, kadangi baptistų bažnyčia ar metodistų bažnyčia išmokė mane, kad tie dalykai yra *tas ir tas*, kai aš girdžiu šią Bibliją, jei Biblija . . . Jeigu aš būčiau krikštytas vardan „Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios“, ir skaityčiau šią Bibliją, ir pamokslininkas man pasakytų, kad visi Biblijoje buvo krikštijami tik į Jėzaus Kristaus Vardu, ir aš tai perskaityčiau ir pamatyčiau, kad tai Tiesa, aš pasiekčiau vandenį tiesiog kaip galima greičiau. Taip, pone.

243 Jeigu kas nors pasakytų man, kad—kad Jėzus Kristus buvo didis gydytojas, o mano bažnyčioje sakytų man, kad: „Stebuklų dienos praėjo“, ir man reikėtų to išgydymo, aš iš visų jėgų bėgčiau prie altoriaus, kad gauti išgydymą. Aš tikrai bėgčiau.

244 Jeigu aš būčiau pamokslininkas, ir turėčiau moterį, pamokslaujančią prie sakyklos, ir aš paskaityčiau šioje Biblijoje ir pamatyčiau, kad moteris neturėtų pamokslauti, Aš patraukčiau ją iš ten, nors dėl to duotų man į kailį.

245 Prisimenu, vieną vakarą sėdėjau tiesiai gale, kur yra sesuo Raight, vieną vakarą, ta moteris ruošėsi išmesti mane pro duris už panašų elgesį. Taip, pone. Aš pasakiau: „Jūs neisite į mano bažnyčią su savo...“ Kai jos dėvėdavo, ar nukirpdavo savo sukneles, štai taip, ir tas keistai atrodantis darbužis, ir jų kūnas pusiau apnuogintas. Aš pasakiau: „Jeigu kada ateisite į mano bažnyčią, aš tikrai jus išvarysiu“. Ir viena vietinė vėjavaikė, ji mirė neužilgo po to; ir tuomet ji pakvietė mane, mirštanti. Ji buvo katalikė, užlipo ten, ir atsisėdo tokiu pavidalu. Aš apsižvalgiau, ir pastebėjau, kad ji ten sėdi, ir jie dainavo. Nusiėmiau savo švarką, nuėjau ten, uždėjau jai ant pečių. Aš pasakiau: „Ponia, jeigu jūs ruošiatės klausyti mano pamokslo, ar negalėtumėte pabūti su šiuo švarku, kol jūs esate Dievo bažnyčioje“. Suprantate? Žinoma.

246 Ji nulipo nuo ten, perkreipė savo lūpas. Ji išėjo iš pastato. Ji pasakė: „Jeigu jis turi religiją, aš neleisčiau netgi savo karvei turėti tokią religiją“.

Aš pasakiau: „Nesijaudinkite, ji neturės“.

247 Tuomet mes turėjome palapinę, jie mane iškvietė, kai ji buvo bimirštanti. Ją ištiko širdies priepuolis, ir ji buvo prie mirties. Atėjo jos vyras. Jis pasakė: „Ar galite greitai atvažiuoti!“ O aš tiesiog buvau susirinkime. Stambus, aukštas vaikinys stovėjo prie durų, laukė manęs. Ir aš bėgau kaip . . .

248 Aš sėdau į savo mašiną, ir nudūmiau ten. Kai aš atvažiauvau, aš sutikau ten pagyvenusią medicinos seselę, kuri tebegyvena Hovardo parke. Ji pasakė: „Gerbiamasis, nėra prasmės eiti ten“. Tai buvo maždaug prieš dvidešimt metų, galbūt dar daugiau. Pasakė: „Ji mirė“. Pasakė: „Ji jau tris minutes kaip mirusi“. Pasakė: „Ji šaukėsi jūsų visu balsu“. Pasakė: „Aš turiu jums kai ką perduoti“.

Paklausiau: Ką?

249 Pasakė: „Pasakykite tam pamokslininkui, apie kurį aš tai išsaciau: „Prašau, atleiskite man““.

250 Aš nuėjau ten pažiūrėti jį. Graži moteris; ir ji taip smarkiai kentėjo. Ji turėjo nedidukes strazdanas aplink nosį; patraukli moteris. Ir atrodė, kad šios strazdanos išsipūtė. Ir jos akys visiškai išstumtos iš įdubų, ir buvo pusiau išsivertusios. Kadangi, jos žarnynas ir inkstai dar joje funkcionavo, ir prakaitas štai taip kilo nuo lovos.

251 Ir jos vyras pažvelgė į mane, pasakė: „Broli Branhamai, pasimelskite, juk ji norėjo pasimatyti su jumis“.

Aš pasakiau: „Dabar malda už ją nieko gero neduos“.

252 „Kur medis linksta, ten jis ir nukris“. Suprantate? „Nebūkite apgauti; Iš Dievo nepasisaipysi. Ką žmogus sėja, tą jis ir pjauna“.

253 Ar jūs matote kur tai yra? Taigi, kas nutiko? Pažvelkite, kokia moteris taip elgtusi. Pažvelkite į moterį, kuri gyveno praeityje, į choristę, kuo buvo jos dukra? Žvitri mergina. Ir kokia gi yra žvitriosios dukra? Rokenrolo paauglė. Kuo gi bus jos dukra? Hm! Kas tai yra?

Ar ji teisingo sėkla?

254 Pažvelkite į save, baptistai. Grįžkite šiek tiek atgal. Grįžkite prie Džono Smith, jūsų ikūrėjo, jūs baptistai. Kai, jis meldavosi už žmonių nedorybes, kol, jis verkdamas ir meldavosi už žmones, kad net jo akys išdindavo, ir jo žmonai tekdavo maitinti jį prie pusryčių stalo.

255 Ir jūs, metodistai, čia aplinkui, su brangenybėmis jūsų nosyje ir ausyse, ir atrodo kaip balno pakinktai šetonui; išeinatė, dėvėdami šortus, ir panašius dalykus! Kai, senų laikų Džonas Smith, vienas iš metodistų bažnyčios vyresniųjų, prieš tai, kai jis mirė, būdamas aštuoniasdešimt penkerių metų, pamokslavo trumpą pamokslą keturis metus, ar keturias valandas. Jie turėjo pakelti jį ir pasodinti jį sakykloje. Ir šie buvo jo paskutiniai žodžiai. Jis pasakė: „Aš esu tiesiog šokiruotas metodistų bažnyčios poelgiu“. Pasakė: „Netgi metodistų bažnyčios dukterys nešioja ant rankų auksinius žiedus“. Ką jis pasakytų dabar, kai dainuoja chore, dėvėdamos šortus.

256 Jūs gerai pradėjote. Kas atsitiko? Jūs elgiatės, kaip jūsų mamytė. Tiksliai taip.

257 Štai kodėl mes nenorime čia nė vienos iš tų denominacijų, besilaikančių šito, prisidėję čia: „Mes metodistai. Mes baptistai“. Mes tiesiog esame Kristaus. Gyvenkite tokiu būdu, būkite laisvi.

258 Taigi, matote gyvatės sėklą? Kuo gi atmokėtų tokia moteris? Ką tai dabar padarytų? Ką? Jie toliau tęsė, eidami žemyn. Jie nustūmė baptistus atgal, nustūmė metodistus atgal, nustūmė presbiterionus atgal. Ką jie darė? Jie visi grįžo tiesiai atgal, kaip jų mamytė, sena prostitutė. Jie visi, užsiima ta pačia prostitucija. „Na, tai nedaro jokio skirtumo. Jie buvo panardinti. Jie buvo apšlakstyti. Jie, jie atėjo, atgailavo. Jie laikėsi šešis mėnesius sauso įstatymo; per tą laiką jie išgerdavo visai nedaug, ir taip toliau. Iš jų išėjo geri nariai. Jie moka geras. . . “ O, tai bent! Tai nieko bendro neturi su Dvasios vaisiais.

259 Dvasios vaisiai yra „tikėjimas“, tikint, kad Jėzus Kristus yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius; „meilė“ broliams; „džiaugsmas, ramybė, ilgas pakantumas, gerumas, švelnumas, kantrybė, nuolankumas, susivaldymas“. Tai yra Dvasios vaisiai.

260 Ir kai mes paimeime žmogų: „Na, jis—jis gražiai gyvena tarp kaimynų“. Taip pat ir Ezavas.

261 Ezavas niekada nieko nenuskriaudė, ir Ezavas buvo iš šėtono; bet Jokūbas, iš tų pačių iščių, buvo iš Dievo. Velnio sėkla; moters Sėkla, ateina Dievo Sėkla.

262 Taigi, jūs matote, visa tai susieina į tai, kas gi šiandien liko pasaulyje? Aš pasakysiu tai labai griežtai, įkalsiu tai giliai, tuomet, po to, mes pradėsime prabudimą, sekančiame susirinkime. Tai įgavo pavidalą. Ir, prašau, aš nesakau to šventvagiškai. Aš kalbu tai ne iš pykčio. Priėjo iki to, iki didžiulės religinės krūvos neteisėtų, nesantuokinių vaikų. Tai mano galutinė pastaba. Tai būtent tai, iki ko priėjome. Jūs žinote, kad tai tiesa. Priėjo iki to, kol tai tapo prisijungimas prie bažnyčios ir bažnyčios nariai, „Turintys dievotumo pavidalą, bet atsižadantys Jėgos“, kol tai pavirto religinga krūva nesantuokinių vaikų. Būtent taip ir yra.

263 Kas dar liko? Ten anapus kabo raketos, kelios iš jų, kobaltinės bombos ir visa kita. Jos tiesiog laukia, kad ateitų ta valanda. Ir bus sunaikinimas ugnimi, kaip tai buvo vandeniu.

264 Ir, draugai, ką jūs bedarote, jeigu jūs esate krikščionis, ir jūs turite Dievą savo širdyje, ir jūs žinote, kad perejote iš mirties į Gyvenimą, tai jūs turite būti pačiu laimingiausiu žmogumi visame pasaulyje.

265 Kai Šventoji Dvasia jumyse. . . Kai Biblijoje sakoma: „Jėzus Kristus tas pats vakar, šiandien ir per amžius“; denominacijos sako: „Bet mes tikime, kad stebuklai praėjo“; Šventoji Dvasia sako: „Amen, Jėzus Kristus yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Tebūnie“.

266 Jeigu Biblijoje pasakyta: „Atgailaukite, ir kiekvienas tepasikrikštija Jėzaus Kristaus Vardu nuodėmių atleidimui, jūs gausite Šventosios Dvasios dovaną. Nes pažadas yra jums, ir jūsų vaikams, pagonims, visiems, esantiems toli, tiek, kiek Viešpats mūsų Dievas. . .“ (Tiek, kiek Viešpats mūsų Dievas pašauks, suprantate, ne tiek, kiek metodistai pašauks, baptistai pašauks, bet tiek, kiek Viešpats mūsų Dievas pašauks, gaus tą Šventąją Dvasią, ir bus pakrikštyti Jėzaus Kristaus Vardu, tai kas sakoma Biblijoje): kai tai paliečia jus, jūs sakote: „Amen!“

267 Bažnyčia pasakė: „O, tai neturi jokios reikšmės“.

268 Bet Šventoji Dvasia jumyse, pasakys: „amen“ į Savo Žodį.

269 „Žmogus bus gyvas ne vien duona, bet Žodžiu, kuris išeina iš Dievo lūpų“. Štai taip.

270 Aš noriu, kad jūs parodytumėte man nors vieną Rašto vietą, kur sakoma, kad viskas prasidėjo nuo obuolio. Aš noriu, kad jūs parodytumėte man, kad jie valgė obuolius. Aš parodžiau jums, kur Kainas galvojo tą patį, ir kur jo sėkla tebegalvoja tą patį.

271 Bet dvasinis Dievo apreiškimas per Bibliją, įrodo, kad tai buvo neteisėtas lytinis aktas tarp vyro ir moters. Štai iš kur atėjo

jūsų milžinai. Štai iš kur atėjo jūsų nuodėmė. Štai iš kur atėjo visas suirimas. Štai iš kur visa tai atėjo.

²⁷² Taigi, atkreipkite dėmesį į visa tai—tai, gyvatė buvo du kartus sumanesnė. Jo sėkla visada buvo du kart gudresnė. Ir man norisi užlipti ant šios sakyklos ir paimti šį mikrofoną į rankas, ir nukabinti savo kojas nuo sakyklos, ir pasakyti tai. Ir, šiandien, kur yra jūsų didieji intelektualai? Jūsų pastorius, kuris buvo nuvykęs ir įgijo daug intelektualinių žinių, ir jis atsistoja; jis yra pastorius didžiausių bažnyčių šalyje, ir taip toliau, ir panašiai. Kur randasi gyvatės sėkla? Tokiuose sumaniuose, protingose vietose panašiose kaip tos; protingi, sumanūs mokslo žmonės. Štai kur jis yra. Štai kur jis gludi.

²⁷³ „Ne jėga, ne galybė, bet Mano Dvasia, sako Viešpats“. Suprantate? Štai kur jūs . . .

²⁷⁴ Tuomet jūs paimate nediduką brolių, stovinti prie kampo, šaukiantį visa gerkle, ir galbūt stovintį ten, skambinantį savo sena gitara: „Broli, ateik, surask Viešpatį!“

²⁷⁵ Pastorius praeina pro šalį, sako: „Hm! Neleisčiau savo susirinkimui. . . Na, aš nebendraučiau, neleisčiau savo. . . neleisčiau Lidijai ir Džonui, ir kitiems, kad matytų mane tokio vietoje“. Tęsk toliau, šėtono sėkla, bet kuriuo atveju, tu eini link savo Amžinos paskirties vietos. Teisingai. Aš galėjau čia pavartoti kitą žodį, ir pasakyti: „nesantuokiniai vaikai“, ir tai beveik taip ir yra. Nes, matote, jūs . . .

²⁷⁶ „Niekas negali ateiti pas Mane, jeigu Mano Tėvas nepritrauks jo. Ir visi, kurie ateina pas Mane, Aš prikelsiu paskutinę dieną. Niekas nebus prarasta. Aš tai turiu. Aš tai laikau. Nė vienas žmogus negali to padaryti, išskyrus Tai“.

²⁷⁷ Viskas gludi Jame. Jūs negalite pasakyti: „Aš padariau vieną dalyką“. Tai Dievo malonė, kuri viską padarė. Taigi, nieko aš nepadariau. Niekada neturėjau nieko daryti; nei jūs kada. Jūs niekada nenusipelnėte nė vieno dalyko. Dievas padarė viską. Jūs niekur, net piršto nepajudinote. Jūs nesakykite: „Na, aš atėjau iš geros šeimos. Aš padariau *tai*“. Tai neturi nė vieno bendro dalyko su tuo. Dievas yra Vienintelis, Kuris tai padarė; Dievo malonė.

²⁷⁸ Atsiprašau, dabar dar ne visai vienuolika, tačiau bet kuriuo atveju, aš einu prie pabaigos. Suprantate?

²⁷⁹ Kiek iš jūsų supranta, kad Biblijoje kalbama apie tuos dalykus, kad tai Tiesa? Ypač jūs, Branhamo bažnyčia. Taigi, tai tik maždaug vienas iš šešiolikos to, ko mes mokome ir tikime. Bet, atminkite, jums, pašaliečiams, aš galbūt pasakysiu tai jums, žmonėms, kurie ateinate čia ne kaip nariai. Toks būdas, kuriuo mes tuo tikime, kad *Tai* yra Biblija, ir Biblija yra Dievo Tiesa.

²⁸⁰ Ir mes tikime, kad Senajame Testamente, dabar, jie turėjo būdą, kaip sužinoti, kas buvo tiesa ir kas nebuvo tiesa.

²⁸¹ Taigi, mes visi žinome, kad jie turėjo parašytą įstatymą. Kiek iš jūsų žino tai? Įstatymas, įsakymai buvo skrynioje, ir taip toliau; gerai, ir įstatymas apie įsakymus. Pasakyta: „Nesvetimauk. Kas svetimaus, tą užmėtykite akmenimis“. Matote? Tai buvo įsakymas, ir įstatymas apie įsakymą. Taigi, skrynija buvo pastatyta štai *taip*; įsakymai buvo ten viduje, o įstatymas apie įsakymus buvo skrynios šoninėse kišenėse. Jeigu čia ateidavo žmogus, kuris svetimavo; pasiekdavo ten ir paimdavo tai ką sako įstatymas: „užmėtyti jį akmenimis“. Jie iš karto jį paimdavo ir užmėtydavo akmenimis. Toks buvo įstatymas apie įsakymą.

²⁸² Taigi, jie turėjo du būdus, kaip sužinoti. Visada yra trys, kaip patvirtinimas. Jie turėjo kitą pažinimo būdą, ir tai buvo arba per pranašą ar sapnuotoją. Kiek yra žinančių tai? „Jei tarp jūsų bus kuris dvasingas, ar pranašas, Aš, Viešpats jam apreikšiu Savo sapnuose, ir kalbėsiu su juo regėjimuose“. Teisingai. Taigi, jis buvo pranašautojas.

²⁸³ Taigi, jeigu žmogus ateidavo, sakydavo: „O, Aleliuja, aš tai gavau! Aš dabar pranašauju Viešpaties Vardu. Aš gavau apreikšimą“. Jie to tiesiog štai taip nepaleisdavo, kaip kad jūs, žmonės, darote. Pirmiausia, jie sutikrindavo tai su Dievu.

²⁸⁴ Taigi, Aaronui ant krūtinės buvo taip vadinamas Urimas ir Tumimas. Kiek iš jūsų girdėjote tokį žodį? Kas tai buvo? Buvo dvylika brangakmenių, dvylika patriarchų, po šešis iš kiekvienos pusės; jaspis – Judas, ir taip toliau, ir toliau – dvylika brangakmenių. Ir tuomet jie paimdavo tą pranašą, ar sapnuotoją, ir jie užkabindavo tai ant krūtinės, ir pastatydavo juos ten. Ir jie sakydavo: „Dabar pranašauk ir pasakyk savo pranašystę“.

„Viešpats kalbėjo man ir pasakė tokį ir tokį dalyką“.

²⁸⁵ Nesvarbu kaip tai realiai atrodė, tai gal skambėjo taip, tarsi tai gryniausia tiesa; bet jei tos šviesos nesusieidavo kartu ir nesudarydavo vaivorykštės spalvos skersai Urimo ir Tumimo; tos šviesos, patvirtinimui, susieidavo kartu, antgamtišku veikimu. Matote? Dievas visada patvirtina Savo Žodį. Suprantate? Ir jeigu tos antgamtinės šviesos ten nesumirgėdavo, tuomet man nerūpi, kiek tai beatrodytų realiai, tai buvo netiesa.

²⁸⁶ Jeigu sapnuotojas sakydavo: „Sapnavau sapną, ir šis sapnas sako, kad: „Izraelis turi persikelti ir keliauti į tam tikrą vietą, nes sirai ruošiasi ateiti iš *tos* pusės ir apsups jį““. Jie paimdavo ir nuvesdavo ten sapnuotoją; jis pasakydavo savo sapną. Jeigu tos šviesos ten nesumirksėdavo – jis buvo neteisus, nesvarbu kaip . . . Jeigu sirai jau buvo ten mūšio lauke – jis buvo neteisus. Ne, pone. Jie, visiškai, turėjo tai patvirtinti Urimu ir Tumimu.

²⁸⁷ Taigi, visiems žinoma, kad senoji kunigystė praėjo, užsibaigė, ir Urimas Tumimas pasibaigė kartu su ja. Mes žinome tai, ar ne?

288 Ir atėjo nauja kunigystė. Kas? Ar mes šiandien turime Urimą ir Tumimą? Taip, pone. Dievo Žodį! Taip, pone. *Štai* jis. Jeigu koks nors žmogus turi bet kokios rūšies apreiškimą, ar ką nors sako, ar turi kokia doktrina, kas nesutinka ir ne- . . . ir neatitinka šios Biblijos, viso Rašto - jis yra neteisus. Man nerūpi iš kokios denominacijos jis yra, koks geras jis yra, koks sumanus jis yra, koks išsilavinęs jis yra; jis yra neteisus.

289 Ir jeigu koks nors žmogus kalbės jums šiuos dalykus, kuriuos mes dabar mokėme čia bažnyčioje, ir sakys jums, kad: „Jeigu jūs esate apšlakstytas, tai viskas gerai“, - jis kalbėjo jums melą. Tai nesumirgės ant Urimo ir Tumimo. Kai jis jums sako, kad: „Apliejimas yra gerai“, - jis kalbėjo jums melą. Jis sako jums: „Kad krikštytis ‚Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios‘ vardu yra gerai“, - jis kalbėjo jums melą. Jeigu jis sako jums: „Stebuklą dienos praėjo“, - jis kalbėjo jums melą. Jeigu jis sako jums: „Viskas gerai, kai moteris pamokslauja“, - jis kalbėjo jums melą. Jeigu jis sako jums: „Gerai toliau laikytis savo denominacijos“, - jis kalbėjo jums melą. Tai nesumirgės ant Urimo ir Tumimo. Ir daugybė dalykų, kurie iškyla toje senoje „MOTINOJE IŠTVIRKĖLEJE“, ir pasirodo čia, ir todėl mes laikomės atokiau nuo denominacijos.

290 Mes mylime savo brolius ir seseris, kurie tose denominacijose. Bet man, jūs krikščionis ne todėl, kad jūs einate ir sakote: „Aš metodistas“. Jūs krikščionis todėl, kad jūs gimėte iš Dievo Dvasios. Jums nereikia būti metodistu arba baptistu. Jums nereikia būti nei tuo, nei kitu. Jūs turite tik gimti iš Dievo Dvasios. Jūs tikite tu?

291 Tuo pagrindu, jeigu kas nors čia nori susijungti ir įeiti į šio garbinimo bendravimą, ir nori būti—nori būti panardintu, krikštytu į Jėzaus Kristaus Vardą, čia yra baseinas. Jie ruošiasi krikštyti, tiesiog po minutės.

292 Jeigu čia yra kas nors, bet kuris, kas nori ateiti, dėl ko nors kito? Mes esame čia. Teisingai.

293 Taigi, mes—mes neturime jokios narystės; jūs tiesiog ateinate čia į šią bažnyčią. Mes manome, kad Kristus yra metodistų bažnyčioje, baptistų bažnyčioje, presbiterionų bažnyčioje. Jis turi narių kiekvienoje iš jų. Ir tai, ko šiandien trūksta; klaidingos pranašystės atneša tuos dalykus, tų bažnyčių mokymus, kurie absoliučiai prieštarauja Biblijai.

294 Taigi, jeigu kas nors išaiškintų man visa tai, tai aš tikrai. . . Aš manau, kad manyje yra užtektinai Dievo Dvasios, kad ištirti tą Bibliją, ateiti ir viską ištaisyti. Jeigu tik aš išeičiau ir paspausčiau pamokslininkui ranką, ir užsirašyčiau savo vardą į knygą, ir mano širdyje pasiliktu neapykanta ir pyktis, ir vis dar turėčiau pavydo ir priešiškumo, ir toliau netikėčiau, kad Jėzus Kristus yra didis Gydytojas, ir taip toliau, ir panašiai, tai aš iškart ištaisyčiau viską prieš Dievą. Aš tikrai tikiu,

kad aš padaryčiau. Aš—aš būčiau nuoširdus dėl to. Aš eičiau ir susitvarkyčiau su Dievu. Jeigu aš tik laikyčiausi to, kad aš baptistas ar metodistas, aš nueičiau ir priimčiau krikščionybę į savo širdį. Aš tai padaryčiau. Taip, pone.

²⁹⁵ Taigi, prisiminkite artėjantį prabudimą, kuris prasidės, Viešpačiui leidus, sekantį trečiadieni vakare. Jis yra ant šių pagrindų.

²⁹⁶ Paklauskite, draugai, yra tikras ir gyvas Dievas. Teisingai. Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus. Šventoji Dvasia yra šiandien Bažnyčioje.

²⁹⁷ Taigi, jeigu tai man pasakytų koks nors žmogus, tai aš turėčiau teisę tuo suabejoti. Bet paklauskite. Vieną dieną praeityje, kai aš buvau mažas berniukas, aš stovėjau po medžiu; aš mačiau Jį. Aš girdėjau Jį. Jis kalbėjo man, pasakė: „Laikykis toliau nuo tų nepadorių moterų. Laikykis toliau nuo cigarečių. Laikykis toliau nuo keiksmų, gėrimo, ir nuo visų šių dalykų. Aš turiu darbą tau, kuri turi padaryti, kai tu paaugsi“. Aš žinau, kad Jis yra realus, gyvas Dievas, kuris laikosi Savo Žodžio.

²⁹⁸ Kai aš šiek tiek paaugau, kaip Jis sutiko mane, kaip Jis kalbėjo man! Kaip aš mačiau Jį tenai, kaip deganti krūmą, ir tą Ugnį, judančia ten! Kaip aš mačiau Jį kalbantį, ir sakantį tiesiog tiksliai kas įvyks; ir, kiekvieną kartą, pataikydavo tiesiog tobulai, kaip tik gali būti, tiesiog tobulai.

²⁹⁹ Tas Pats, kuris štai taip pasako tuos tobulus dalykus, yra tas Pats, kuris įkvepia mane mokyti šios Biblijos, tiesiog tokiu būdu, kaip aš mokau Jos. Teisingai. Taigi, Tai ateina iš Dievo. Man, tai yra Visagalis Dievas, ir Jis yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius.

³⁰⁰ Jėzus pasakė: „Aš atėjau iš Tėvo, ir Aš grįžtu pas Tėvą“. Kai Jis atėjo. . .

³⁰¹ Kai Jis buvo Dievu tyrilaukiuose, Jis buvo deganti Šviesa. Ir kiek iš jūsų žino tai? Jis buvo deganti Šviesa, Ugnies Stulpas.

³⁰² Ir Jis atėjo čia į žemę, ir Jis pasakė: „Aš atėjau iš Tėvo, ir Aš einu. . . Aš atėjau iš Dievo, ir Aš grįžtu pas Dievą“.

³⁰³ Kai Jis mirė, buvo palaidotas, prisikėlė, ir Paulius kelyje į Damaską vėl sutiko Jį, kuo Jis buvo? Tebėra Ugnies Stulpas. Taip, pone.

³⁰⁴ Ką Jis darė, kai Jis buvo čia žemėje? Ką Jis padarė, kai Jis sutiko Paulių? Kaip Jis jį pasiuntė? Jis pasiuntė jį pas pranašą, kuris paaiškino jam, kaip krikštytis, pasakė jam, ką daryti; uždėjo ant jo rankas ir išgydė jį, pasakė jam, kad jis matė regėjimą.

³⁰⁵ Tas pats Jėzus yra šiandien čia, darydamas tuos pačius dalykus, ir Jis tebėra tas pats Ugnies Stulpas, mokydamas to pačio dalyko, ir patvirtindamas tai Savo Žodžiu, ir ženklais bei

stebuklais. Aš taip džiaugiuosi, kad esu krikščionis. Aš nežinau, ką daryti. Aš džiaugiuosi, kad jūs esate krikščionys.

³⁰⁶ Ir jūs, bažnyčia čia, aš sakiau jums, kad mes pakeisime jos pavadinimą. Jai netinka vadintis Branhamo bažnyčia. Tai tik žmogus, suprantate. Mes pakeisime pavadinimą, duosime jai kokį nors kitą pavadinimą. Mes pakalbėsime apie tai vėliau. Aš tiesiog noriu, kad ji būtų gyvojo Dievo bažnyčia. Aš nenoriu, kad ji būtų metodistų, baptistų, presbiterionų, sekmininkų. Aš. . .

³⁰⁷ Visus šiuos žmones aš myliu iš visos širdies. Aš nežinau, kas yra kas. Aš negaliu jums pasakyti. Aš tiesiog turiu pamokslauti Žodį. Aš užmetu tinklą ir traukiu. Čia patenka varlės, ir čia yra vandens vorai, gyvatės, ir taip pat čia yra žuvis. Tai Dievui spręsti. Aš tiesiog traukiu tinklą, tiesiog pamokslauju Žodį ir traukiu, ir sakau: „Štai jie, Viešpatie, susirinko prie altoriaus. Tu pažysti Savuosius; Tu žinojai juos nuo pasaulio sukūrimo. Aš nežinau, kas yra kas. Tu žinai, tad tai jau Tavo reikalas, Viešpatie. Tai geriausia, ką aš galiu padaryti. Ir dabar aš keliausiu čia ir žvejosiu kažkur kitur, ir atvesiu kitą grupę. Tai viskas, ką aš galiu“. Gerai.

O, aš jaučiu, lyg keliauju,
Aš jaučiu, lyg keliauju;
Mano Dangiški Namai yra šviesūs ir gražūs,
Ir aš jaučiu, lyg keliauju.

³⁰⁸ Taigi atminkite, jei kas nors nori paskirti susitikimą, tiesiog paskambinkite ponui Mercier čia: BUtler 2-1519. [Telefono numeris buvo pakeistas—Red.] Mums bus malonu jus pamatyti. Jeigu ateis jūsų mylimieji, reikės paskubėti prabudimo metu. . . Taigi, nuo šio vakaro aš ruošiuosi išvykti, ir atsiskirti dviem dienom, vienas.

³⁰⁹ Aš tiesiog išvyksiu ten, ir pasinersiu į studijas, štai taip: „Viešpatie, Tu esi šalia manęs. Aš žinau, kad Tu čia. Ir Tavo Žodis sako, kad Tu prisiartini prie tų, kas artinasi prie Tavęs“. Aš nuolatos meldžiuosi ir budžiu, kol aš pamatau tą Ugnies Stulpą, pradedantį judėti. Aš žinau, kad tai paruošta. Tuomet aš išeinu ant pakilos dėl išgydymo tarnavimo, melstis, ir padaryti viską, ką galiu, kad padėčiau sergantiems ir kenčiantiems.

³¹⁰ Mes labai dėkingi už visą jūsų gerumą. Ir kai jūs ateinate, ateikite tikėdami, ir mes tikimės turėti puikų susirinkimą. Aš noriu tai pasakyti. . .

³¹¹ Brolis Džefris, ar jis čia ši vakarą? Mes norime padėkoti broliui Džefri už jo darbą. Spėju, kad jis grįžo atgal į salas, ir taip toliau.

³¹² Džiaugiuosi matydamas brolių ir seserį Raight, ir daugelį iš jūsų čia.

³¹³ Ir aš ką tik pastebėjau advokatą Robinsoną, kuris neseniai įėjo. Aš noriu pasakyti komplimentą dėl jo—dėl jo pamokslo,

kuriį jis turėjo praeitą dieną. Niekas nepasakė koks jis buvo. Tai buvo apmaudu. Jis turėjo tikrai gerą pamokslą apie pranašystę, kažkas panašaus, ką aš pamokslavau ši vakarą.

314 Ir, taigi, tuomet ten buvo kitas tarnautojas, čia ši rytą, ar praeitą vakarą, brolis Smitas, iš metodistų bažnyčios. . . ar iš vietinės Dievo bažnyčios, čia. Aš nežinau, ar jis čia ši vakarą, ar ne. Jeigu jūs kada nors stovėtumėte už šios sakyklos, ir pažvelgtumėte į galą, tai labai sunku pasakyti; tai vienoda, suprantate, ir jūs negalite pasakyti. Ir jeigu jūs esate čia, broli Smitai, mes vertiname jus.

315 Ir, ar tai ne, sėdintis tiesiai čia, šis nedidukas brolis iš Džordžijos, tiesiai ten gale, sėdintis šalia brolio Colinso? [Brolis Nevilas sako: „Taip“—Red.] Malonu jus vėl čia matyti, broli.

316 Ir visus likusius, visus jus, kiekvienas žino, kas jis yra.

317 Aš manau, tai brolis ir sesuo čia, kurie nuėjo ir meldėsi už mergaitę tuo laiku, tiesiai čia, gydytojas, sėdintis čia, šalia. Telaimina jus Viešpats, gydytojau.

318 Prašau, nepykite ant manęs, jūs, tarnautojai ir broliai, dėl to, kad aš taip griežtai kalu visa tai, tiesiog iš visų jėgų. Tai yra mūsų bažnyčia. Tai, už ką mes stovime, ir mes norime statyti Tai tiesiai ant Žodžio, ir Juo supurtyti juos. Ir paskui, jeigu jūs kur nors nukrypsite nuo linijos, mes sugrįšime ir pasakysime: „Tu žinai geriau. Tai čia garsajuostėje“. Suprantate? Štai taip. „Tai čia garsajuostėje“.

319 Mes turime dar daug daugiau, ką turėtume dėl to padaryti, Leo. Bet, bet mes. . . Jūs gavote gana daug. Jūs stovėkite tiesiai su Tuo, ir po kurio laiko, mes gausime likusius iš To. Kaip žmogus, valgantis arbūzą, pasakė: „Tai buvo tikrai skanu, bet yra dar daugiau jo“. Taigi, mes turime dar daugiau To, dar turėsime.

320 Telaimina jus Viešpats, tikrai gera dabar. Kol mes. . . Dabar turėsime krikšto tarnavimą. Ar taip, broli Nevilai? [Brolis Nevilas sako: „Taip, aš tikiuosi“—Red.] Ar čia yra kas nors, norintis tiesiog dabar pasikrikštyti? Mums nesvarbu, kas jūs esate; mes—mes esame čia, kad pakrikštyti. Pakelkite savo rankas, tie, kurie nori būti pakrikštyti. Kažkas, manau tai buvo. . . Čia štai ši ponija. Kas nors dar? Taigi, mes čia turime drabužius dėl vyrų, ir dėl moterų.

321 Taigi, mes nesakome: „Palikite baptistų bažnyčią. Palikite metodistų bažnyčią“. Mes taip nesakome. Jūs iškarto sugrįžkite į savo bažnyčią. Bet jeigu jūs nebuvote pakrikštyti pagal Raštą, Viešpaties Jėzaus vardu. . . Ne tik „Jėzaus“ Vardu, dabar. „Viešpaties Jėzaus Kristaus“ Vardu - tai yra Raštas. Jūs buvote pakrikštytas neteisingai.

322 Kai aš prieisiu prie tos upės, aš nenoriu jokių nemalonumų. Aš noriu, kad viskas būtų taip aišku, kaip aš tik žinau, kai aš

laikau tą bilietą, suprantate, kadangi aš noriu įlipti į laivą tuo laiku. Aš patariu jums padaryti tą patį.

³²³ Sugrįžkite į savo bažnyčią. Tai tarp jūsų ir Dievo. Tai viskas, ką aš galiu jums pasakyti.

³²⁴ Bet nė vienas Rašte niekada nebuvo pakrikštytas kitaip, kaip tik „Viešpaties Jėzaus Kristaus“ Vardu. Ir tiems, kurie buvo pakrikštyti, Švento Pauliaus buvo įsakyta, kuris pasakė: „Jeigu Angelas pamokslautų ką nors kita, tebus jis prakeiktas“. Paliepė jiems ateiti, ir vėl persikrikštyti, „Viešpaties Jėzaus Kristaus“ Vardu. Teisingai. Ir jis tai padarė. Ir ką jis padarė, jis įsakė mums tai daryti; tai ką mes ir padarysime, Dievui panorėjus.

Mes tikime kojų plovimu. Mes tikime vakariene.

³²⁵ Mes tikime Antru Viešpaties Atėjimu, kad regimas, fizinis Viešpaties kūnas; ne Dvasia, bet fizinis Viešpaties Jėzaus kūnas vėl ateis Šlovėje.

³²⁶ Mes tikime į fizinį mirusiųjų prisikėlimą, kad gauti kūną, ne seną ir su raukšlėmis, kuriuo mes nueiname į kapą; bet naują, pačioje jaunystėje, kad gyventi amžinai.

³²⁷ Mes tikime sielos nemirtingumu, absoliučiai. Mes tikime, kad yra tik viena Amžino Gyvenimo forma, ir tai tas Gyvenimas, kurį jūs gaunate iš Jėzaus Kristaus. Tai visiškai teisingai.

³²⁸ Dėl to, mes netikime Amžina bausme. Mes tikime pragaro ugnimi, degančia siera, bet mes netikime, kad jis dega amžinai; jeigu taip - jūs turite Amžiną Gyvenimą. Yra tik vienas Amžinas Gyvenimas; Jis ateina iš Dievo. Ir tai tiesa. Jūs degsite, galbūt, milijoną metų, dešimt milijonų metų, aš nežinau, bet jūs negalite turėti Amžinojo Gyvenimo. Jūs negalite degti per amžius. . . Jūs galite degti per amžius, bet ne Amžinai. Suprantate, yra skirtumas tarp žodžių „Amžinas“ ir „per amžius“. „Per amžius“ - yra per amžių amžius, junginys, reiškiantis „laiko tarpą“. Bet, Amžinas, jūs neturite Amžinos bausmės.

³²⁹ Jūs turite Amžiną Gyvenimą, nes yra tik viena Amžinojo Gyvenimo forma. Ir kas turi Amžinąjį Gyvenimą, gyvena ir yra Dievo palaimintas per amžius.

³³⁰ „Bet siela, kuri nusideda, ta siela. . .“ Ką? [Susirinkimas sako: „Miršta“—Red.] Teisingai. Tuomet, ji neturi Amžinojo Gyvenimo. Žinoma. Ji turi—ji turi savo bausmę, bet ne Amžiną Gyvenimą.

³³¹ Taigi, jūs matote, dar daug dalykų, kuriuos reikia mokyti, mes paliesime tai vėliau. Telaimina jus Viešpats.

³³² Dabar sudainuokime šią gerą, seną dainą, kol mūsų sesuo eina ten. Mano manymu, ši ponija čia gal. . .

³³³ Rosela, tai tavo motina? [Sesuo Rosela sako: „Taip“—Red.] Na, tebūnie palaiminta tavo širdis! Džiaugiuosi jus matydamas, sese, darant tai. Tai labai puiku.

³³⁴ Rosela Griffin, viena iš mūsų pačių nuostabiausių draugų. Ji yra jauna moteris, kuri buvo alkoholikė; kai kuriems iš jūsų čia, galbūt ir nežinoma. Rosela ne prieš, kad aš tai pasakoju. Kai ji ateina ten ant pakilos, kur . . . čia Indianoje, Jei jūs kada nors matėte beviltišką žmogų, ji jau tikrai buvo viena iš tokių, užkietėjusi alkoholikė. Kur, keturi įžymūs daktarai Čikagoje pasakė, kad ji yra . . . „Anoniminiai alkoholikai“, ir visi kiti, atsisakė jos. Bet vieną vakarą, kai ji atėjo į susirinkimą, Šventoji Dvasia atskleidė jos gyvenimą, ir papasakojo jai viską tiesiai čia. Tai ir išsprendė.

³³⁵ Pažvelkite į ją dabar, spėju, apie trisdešimties metų, jei galima duoti aštuoniolika; maloni, graži jauna moteris. Nuo to laiko daugiau neparagavo viskio; neturi daugiau jokio noro. Gyvena dėl Kristaus, vaikšto visur gatvėmis, liudija Dievo šlovei, nusidėjėliams ir alkoholikas, visose lindynėse, ir visur, visoje Čikagoje, daro kažką dėl Viešpaties.

³³⁶ Ji buvo pakrikštyta Viešpaties Jėzaus Vardu, ir ši vakarą jos motina eina padaryti tą patį; jei Dievas galėjo išgydyti ją, jei Jėzus galėjo išgydyti ją . . . „Visa, ką jūs darote žodžiu ar darbu, visa darykite Vardan . . .“ [Susirinkimas sako: „Jėzaus Kristaus“—Red.] Tai, kas pasakyta Biblijoje. Teisingai.

³³⁷ Gerai, dabar mes ruošiamės praveisti krikšto tarnavimą. Mes išjungsime šviesą kelioms minutėms, kol pasiruošime krikšto tarnavimui, ir—ir po to mes tikimės gerai praleisime laiką Viešpatyje.

³³⁸ Ar jūs atliksite krikšto tarnavimą ši vakarą? Gerai, jums geriau—jums geriau būti pasiruošusiems. Ir aš pradėsiu, aš vadovausiu šlovinimui ir kita, kol mes laukiame. Kol jie ruošia . . . [Brolis Nevilas sako: „Ar čia yra kokių nors rūbų Dokai?“ Drabužiai dėl krikšto, Dokai, greitai. Gerai.

³³⁹ Sudainuokime vieną gerą, seną . . . [Tuščia vieta juostoje—Red.]

³⁴⁰ Ir kol mes tai darome, prieš mums išeinat, ką mes turime padaryti?

Pasiimk su savimi Jėzaus Vardą,
Krisdamas išsekęs prie Jo kojų,
Dangaus karalių Karaliau, mes karūnuosime
Tave,
Kai mūsų kelionė bus užbaigta.

Gerai, atsistokime.

Pasiimk su savimi Jėzaus Vardą,
Vaikė liūdesio ir vargų;
Tai suteiks tau džiaugsmo ir paguodos . . .

³⁴¹ Aš pasakysiu jums, ką padarykite. Pasisukite ir paspauskite kam nors ranką, ir pasakykite: „Kaip laikaisi, broli? Man labai malonu būti kartu su tavimi tarnavime“.

Brangus Vardas, O, koks mielas!
. . . ir Dangaus džiaugsmas;
Brangusis Vardas, brangusis Vardas, O . . .

58-0928E Gyvatės Sėkla
Branhamo Maldos Namai
Džefersonvilis, Indianos JAV

LITHUANIAN

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Irašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org